

Høringsnotat vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love^[1] (Gennemførelse af kreditinstitut- og kapitalkravsdirektiv (CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning (CRR) samt lovgivning vedrørende SIFIs m.v.) **(Feb. I)**

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (herefter benævnt ”**CRD IV**”), og gennemføre de lovændringer, der er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/575/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 1 (herefter benævnt ”**CRR**”). Lovforslagets væsentligste hovedpunkter er indførelse af ændrede regler om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut eller fondsmæglerselskab, herunder ændrede regler om kapital, solvens og likviditet, samt ændrede regler om ledelse, herunder aflønningsregler, regler om nominerings- og risikoudvalg og regler om indførelse af whistleblowerordninger.

Lovforslaget følger samtidig op på den politiske aftale af 10. oktober 2013 om Bankpakke 6 for så vidt angår kapitalkrav, triggerniveauer, indfasning af kravet til kortsigtet likviditet (LCR), den modcykliske kapitalbuffer, systemiske værktøjer, aflønning, bestyrelsesposter og udvalg, samt whistleblowerordninger.

Af andre væsentlige hovedpunkter kan desuden nævnes indførelse af ændrede regler om Finanstilsynets tavshedspligt, ændrede regler om offentliggørelse, ændrede regler om anvendelsen af IRB-metode, samt ændrede regler om basiskapital, risikovægtede poster og store eksponeringer.

^[1] Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber nr. L 176, s. 338. I loven er der medtaget visse bestemmelser om fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

Derudover skaber lovforslaget de juridiske rammer for, at der kan etableres en bestyrelse i Finanstilsynet, jf. den politiske aftale af 10. oktober 2013.

Kreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber er direkte omfattet af CRD IV og CRR. Blandt andet direktiv 2011/61/EU (FAIF-direktivet) henviser til bestemmelser i de gældende kapitalkravs- og kreditinstitutdirektiver vedrørende bl.a. kapitalkravsregulering. Det følger af CRD IV, at disse henvisninger fremover skal forstås som henvisninger til CRD IV. Som følge heraf indeholder lovforslaget de nødvendige ændringer i den danske regulering, der f.eks. implementerer FAIF-direktivet, dvs. ændringer i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Lovforslaget har været sendt i høring i to dele. Den ene del vedrører generel implementering af CRD IV regulering. Den anden del vedrører SIFI-regulering, Finanstilsynets bestyrelse m.v.

CRD IV og CRR udgør fremover tilsammen de retlige rammer i EU for adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut eller investeringselskab. Reglerne skal sikre en øget harmonisering og implementerer desuden Basel-komitéens samlede internationale reformtiltag (Basel III), der skal styrke reguleringen, tilsynet og risikostyringen i banksektoren, i den europæiske finansielle lovgivning.

2. Høring

Den del af lovforslaget, der vedrører CRD IV/CRR, blev sendt i høring den 15. august 2013 med høringsfrist den 12. september 2013 til i alt 116 myndigheder, organisationer m.v. Der er modtaget 40 høringssvar, hvoraf 25 har haft bemærkninger til forslaget. Den 2. del af lovforslaget, som bl.a. omhandler regulering af SIF'er og etablering af en bestyrelse for Finanstilsynet m.v., blev sendt i høring den 6. november 2013 med høringsfrist den 4. december 2013 til i alt 116 myndigheder, organisationer m.v. Der er modtaget 31 høringssvar, hvoraf 18 har haft bemærkninger til forslaget.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner gennemgås og kommenteres nedenfor.

Visse høringssvar har givet anledning til redaktionelle og tekniske ændringer og præciseringer i lovteksten og bemærkningerne. Disse ændrer ikke ved substansen i de pågældende forslag til lovbestemmelser og omtales derfor ikke nærmere i dette notat. Derudover indeholder enkelte høringssvar bemærkninger og opfordringer til lovinitiativer, som ikke vedrører nærværende lovforslag. Disse omtales heller ikke nærmere i dette notat.

Kommenteringen af høringssvarene vil ske med udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

3.	Generelle bemærkninger	4
4.	Bemærkninger til konkrete emner	4
4.1.	Governance (virksomhedsledelse, aflønning og whistleblowerordninger)	4
4.1.1.	Governance regulering på tværs af sektorer.....	4
4.1.2.	Virksomhedsledelse	5
4.1.3.	Aflønning.....	8
4.1.4.	Loft over antal ledelsesposter	13
4.1.5.	Governancekrav til SIFler	17
4.1.6.	Whistleblowerordninger	18
4.2.	Kapital	25
4.2.1.	Særligt dækkede obligationer og supplerende sikkerhed	25
4.2.2.	Kapitalbuffere	25
4.2.3.	Koncerninterne eksponeringer	30
4.2.4.	SIFI-kapitalkrav.....	32
4.2.5.	Ændring af "engagement" til "eksponering".....	36
4.3.	Likviditet	36
4.3.1.	Specifikke likviditetskrav for enkelte institutter eller grupper af institutter	36
4.3.2.	Indførelsen af nyt likviditetsdækningskrav, krav til stabil finansiering og ophævelsen af § 152-likviditetskravet.....	37
4.3.3.	Likviditetstilsyn	38
4.4.	Gearingsrisiko.....	38
4.5.	Systemiske værktøjer og muligheden for at sætte højere krav	39
4.5.1.	Makroprudentielle tiltag	39
4.5.2.	Omfanget af anvendelsen af de makroprudentielle værktøjer	41
4.5.3.	Systemiske risici	41
4.5.4.	Det Systemiske Risikoråds henstillinger	41
4.5.5.	Højere kapitalkrav af hensyn til systemisk risiko	42
4.6.	Værdiansættelse af skibe	42
4.7.	Koncernregler og konsolidering	43
4.8.	Lånegrænser.....	44
4.9.	Anmeldelse af pant til tinglysning	44
4.10.	Kravet om udarbejdelse af genopretningsplaner	45
4.11.	Søjle II-krav	46
4.12.	Niveau 2-regulering	47
4.12.1.	Niveau 2-regulering generelt	47
4.12.2.	Niveau 2-regulering – Indfasning af kapitalgrundlagskravene	48
4.12.3.	Niveau 2-regulering – Sanktioner.....	49
4.13.	Tilsynsforanstaltninger	49
4.13.1.	Inddragelse af tilladelse	49
4.13.2.	Forslaget til § 344 b i lov om finansiel virksomhed – begrænsning af bestemmelsens anvendelsesområde	50
4.13.3.	Dokumentation for sandsynligheden	51
4.14.	Offentliggørelse af administrative sanktioner	52
4.14.1.	Offentliggørelsen generelt	52
4.14.2.	Offentliggørelse af personoplysninger	53
4.15.	Administrative byrder	54
4.16.	Begrænsninger på rentebetaling på ansvarlig lånekapital	54
4.17.	Mulighed for at udstede aktiekapital uden stemmerettigheder i forenings-/fondsejede realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber	55
4.18.	Skattemæssig behandling af gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt	57
4.19.	Opsplitning af lov om finansiel virksomhed	57
4.20.	Finanstilsynets bestyrelse.....	58
4.20.1.	Sammensætning af bestyrelsen, ekspertpanel og underudvalg	58

3. Generelle bemærkninger

Høringerne tegnede overordnet et billede af, at de hørte parter generelt er positive over for lovforslaget. Det fremhæves bl.a., at det er vigtigt og positivt, at danske institutter reguleres efter de fælles europæiske regler og intentioner.

Høringen tegner ligeledes et billede af, at de hørte parter overordnet kan støtte den politiske aftale om kravene til SIFI-institutter. Flere parter nævner ligeledes, at lovforslaget overordnet synes at sikre en balance, der bidrager til finansiell stabilitet og samtidig understøtter vækst og beskæftigelse.

Der er ligeledes tilfredshed med, at det i den politiske aftale er besluttet at gøre status over slutniveauet for de danske SIFI-kapitalkrav i 2017, hvor de øvrige landes kapitalkrav forventes at være på plads, ligesom der først fastsættes regler om krisehåndtering af SIFier m.v., når de kommende EU-regler er på plads.

4. Bemærkninger til konkrete emner

4.1. Governance (virksomhedsledelse, aflønning og whistleblowerordninger)

4.1.1. Governance regulering på tværs af sektorer

Forsikring & Pension anfører gennemgående i forbindelse med organisationens høringssvar, at det er u hensigtsmæssigt at udstrække regler, som er tiltænkt pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, til også at finde anvendelse på forsikrings- og pensionselskaber.

Landsorganisationen i Danmark (LO) udtrykker bekymring for rækkevidden af Finanstilsynets ret til generelt at inddrage Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) retningslinjer i vurderingen af opfyldelse af lovkravene, henset til at EBA ikke tager højde for sektorforskelle mellem banker og pensionsinstitutter.

Kommentar

Det følger af den politiske aftale, at reglerne og whistleblowerordninger og aflønning finder anvendelse for hele den finansielle sektor.

Vedrørende corporate governance fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, at Finanstilsynet kan inddrage EBA's retningslinjer ved vurderingen af, om kravene i de angivne bestemmelser overholdes. For forsikrings- og pensionselskaber er området reguleret i de kommende "Retningslinjer for ledelsessystem" fra Den Europæiske Forsikringstilsynsmyndighed (EIOPA) og Insurance Core Principles, Standards, Guidance and Assessment Methodology fra International Association of Insurance Supervisors (IAP). Finanstilsynet kan inddrage disse retningslinjer ved vurderingen af bestemmelserne i forhold til forsikrings- og pensionselskaber.

Det præciseres i bemærkningerne til de foreslåede krav til ledelsen, at Finanstilsynet kan tage hensyn til de forskelle, der gør sig gældende for de forskellige typer af virksomheder, som er omfattet af de anførte bestemmelser i forbindelse med vurderingen af, om kravene i bestemmelserne er overholdt, og at Finanstilsynet i forbindelse med en sådan vurdering kan inddrage eventuelle retningslinjer på området fra såvel EBA, EIOPA, ICP og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den virksomhed, vurderingen vedrører.

4.1.2. Virksomhedsledelse

4.1.2.1. Udarbejdelse af politik for mangfoldighed

Realkreditforeningen og Dansk Industri anfører, at mangfoldighed er mange ting f.eks. alder, køn, trosretning m.v., og at det i forhold til nomineringsudvalgets opgave må antages, at mangfoldigheden angår de kvalifikationer og kompetencer, der er fornødne for at imødegå virksomhedens forretningsmæssige udfordringer, således som det også fremgår af artikel 91, stk. 10, i CRD IV, som implementeres i de relevante bestemmelser i lovforslaget om politik for mangfoldighed. Kvalifikationer og kompetencer bør fortsat være de væsentligste kriterier for besættelse af bestyrelsesposter i finansielle institutter.

Kommentar

Nomineringsudvalget eller bestyrelsen skal udarbejde en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der skal fremme, at en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer er til stede blandt bestyrelsens medlemmer. Mangfoldighedspolitikken skal angive, hvilke kvalifikationer og kompetencer der er relevante at tillægge vægt ved udpegning af kandidater til bestyrelsen.

En mangfoldighedspolitik skal indeholde en beskrivelse af, hvordan virksomheden vil sikre mangfoldighed i bestyrelsen for eksempel ved at sikre en rekruttering, der tiltrækker kandidater med en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer til bestyrelsen. Lovforslagets bestemmelser om udarbejdelse af en mangfoldighedspolitik præciseres, således at det fremgår, at mangfoldighedspolitikken udarbejdet af bestyrelsen eller nomineringsudvalget skal fremme, at en tilstrækkelig bred vifte af kvalifikationer og kompetencer er til stede blandt bestyrelsens medlemmer.

4.1.2.2. Bestyrelsesudvalg

Dansk Aktionærforening, Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter finder, at repræsentanter fra såvel kapitalejere som repræsentantskab bør have mulighed for at være medlem af et nomineringsudvalg.

ATP og Realkreditrådet bemærker, at det forhold, at f.eks. nomineringsudvalget har en selvstændig forpligtelse, er i strid med den generelle selskabsret.

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter foreslår, at det skal være muligt for den samlede bestyrelse at udgøre de pågældende udvalg, ligesom det bør være muligt at etablere et fælles revisions- og risikoudvalg eller et fælles kredit- og risikoudvalg. Finansrådet, Lokale Pengeinstitutter og Realkreditrådet anfører, at det bør være muligt at etablere fælles nomineringsudvalg og risikoudvalg i koncerner, hvor flere selskaber individuelt er omfattede af kravet om udvalg

Kommentar

EU-direktivets tekst giver ikke mulighed for undtagelser fra reglen om, at nomineringsudvalgets medlemmer skal være medlem af bestyrelsen. Det følger af direktivteksten, at "Medlemsstaterne sikrer, at institutter, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, nedsætter et nomineringsudvalg sammensat af medlemmer af ledelsesorganet, som ikke varetager ledelsesfunktioner i det pågældende institut." Forslagene om, at nomineringsudvalget skal nedsættes af generalforsamlingen, og at der i nomineringsudvalget skal sidde repræsentanter fra virksomhedens aktionærer, kan derfor ikke imødekommes.

Reglerne om, at nomineringsudvalget udgør et selvstændigt retssubjekt, er lex specialis i forhold til de almindelige selskabsretlige principper. Reglen er direktivbestemt og pålægger nomineringsudvalget en selvstændig forpligtelse til at løse en række opgaver og dermed også en egentlig beslutningskompetence.

For så vidt angår risikoudvalget, indeholder direktivet en beskrivelse af risikoudvalgets opgaver, men her er det angivet, at risikoudvalget har en forberedende funktion, og at det overordnede risikoansvar fortsat ligger hos den samlede bestyrelse.

Risikoudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende en række forhold, som er nærmere beskrevet i bestemmelsens nr. 1-4. Risikoudvalgets forberedende arbejde skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen kan få et overblik over virksomhedens faktiske risikobillede, hvilket skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen er bevidst om risici, når der træffes forretningsmæssige beslutninger i bestyrelsen.

Direktivets krav om nedsættelse af særlige udvalg, som har særlige ansvarsområder og kompetencer, forudsætter som udgangspunkt, at udvalgene ikke består af den samlede bestyrelse.

Det er dog op til de enkelte virksomheder at indordne sig på en måde, der er betryggende, og som lever op til de krav, der indføres vedrørende både nominerings- og risikoudvalg. Det vurderes, at det herudover ikke er af betydning, hvorvidt der er personsammenfald mellem medlemmerne af de enkelte udvalg og bestyrelsen, men at dette ikke ændrer på kravene til kompetencer og opgaveporteføljen for de relevante udvalg og deres medlemmer.

For så vidt angår ønsket om udvalg på koncernniveau, fremgår det af direktivet, at de enkelte udvalg skal sammensættes af medlemmer af den pågældende virksomheds bestyrelse. Det er på denne baggrund ikke muligt at nedsætte nominerings- og risikoudvalg på koncernniveau sammensat af bestyrelsesmedlemmer fra forskellige koncernvirksomheder.

Det understreges i bemærkningerne til bestemmelsen, at det fortsat er den samlede bestyrelse, der har ansvaret for styring af virksomhedens risici, men at udvalgets arbejde er et vigtigt led i det forberedende arbejde.

4.1.2.3. Ledelsesbestemmelserne

Realkreditforeningen, Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter ønsker indholdet af bestemmelserne præciseret i bemærkningerne. Da bestemmelserne findes uklare, ønsker Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter ikke, at det skal være muligt på den baggrund at påbyde en virksomhed at afsætte direktøren eller at påbyde et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv.

Landsorganisationen i Danmark (LO) og Forsikring & Pension ønsker sikkerhed for, at lovforslaget ikke yderligere skærper de individuelle krav til viden, faglig kompetence og erfaring blandt bestyrelsesmedlemmer i forsikringsselskaber og pensionskasser, udover gældende praksis, herunder at der ikke er tiltænkt ændringer i muligheden for at udpege repræsentanter via arbejdsmarkedets parter.

Forsikring & Pension anfører, at ordene ”til enhver tid” i henhold til bemærkningerne til § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed medfører, at kravene skal være opfyldt allerede fra tiltrædelsen, hvilket i princippet betyder, at bestyrelsesmedlemmet skal være i stand til at anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse allerede ved tiltrædelsen.

Realkreditforeningen anfører, at det kunne være relevant at høre, om Finanstilsynet deler opfattelsen af, at institutternes tilpasning af de for nyligt formulerede retningslinjer til ledelseskompetencer opfylder CRD IV-kravene.

Kommentar

De foreslåede krav til ledelsesmedlemmernes individuelle og kollektive kompetencer er primært en præcisering af de gældende krav i lov om finansiel virksomhed og bekendtgørelserne om ledelse og styring af pengeinstitutter, forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Nyaffattelsen af bestemmelsen indebærer derfor ikke en ændring af hvilke forhold, der skal indgå i vurderingen af, om en person har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve et hverv eller varetage en stilling i en bestemt virksomhed. Nyaffattelsen af bestemmelsen ændrer heller ikke på, hvornår et bestyrelsesmedlem skal leve op til kravene i § 64.

Idet nyaffattelsen af bestemmelsen ikke indebærer en ændring i vurderingen af, om en person har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve et hverv eller varetage en stilling i en bestemt virksomhed, vil der fortsat i forbindelse med vurdering af tværgående pensionskassers bestyrelsesmedlemmer blive taget højde for, at en del af pladserne i disse pensionskassers bestyrelser er forbeholdt de af arbejdsmarkedets parter, der står bag de overenskomster, som udgør fundamentet for de omfattede pensionsordninger i pensionskassen. Dette foreslås derfor indført i bemærkningerne.

Bestyrelsen skal, som det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, løbende vurdere, om ændringer i virksomhedens forretningsmodel eller risikoprofil giver anledning til at supplere bestyrelsens samlede kompetencer. På samme måde har det enkelte medlem pligt til løbende at vurdere, om vedkommende lever op til de individuelle krav.

Kravet om, at bestyrelsen skal foretage en selvevaluering, vil således fortsat gælde, og de af Finanstilsynet offentliggjorte vejledninger til evaluering af bestyrelsens viden og erfaring kan derfor fortsat danne grundlag for selvevalueringen.

4.1.3. Aflønning

4.1.3.1. Den danske politiske aftale om aflønning

Advokatrådet, Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter påpeger, at det bør overvejes at ændre de særlige danske begrænsninger, der gælder for variabel aflønning af bestyrelse og direktion (50 pct.-loft), og som kan udgøre en begrænsning i mulighederne for at tiltrække og fastholde de bedst egnede medlemmer af ledelsen.

Forsikring & Pension og Landsorganisationen i Danmark (LO) bemærker, at regler, der er udarbejdet i EU og rettet mod penge- og realkreditinstitutter, ikke tager højde for anderledes forhold i forsikrings- og pensionsbranchen. Set i lyset af, at der er et direktiv specifikt rettet mod forsikrings- og pensionsbranchen (Solvens II) på vej, bør reguleringen afvente dette direktiv.

Kommentar

Den politiske aftale om aflønning i den finansielle sektor fra 2010 om, at alle virksomheder i den finansielle sektor omfattes af samtlige aflønningsregler, både fra CRD III og de yderligere danske krav, er baseret på konkurrencemæssige hensyn, så der ikke bliver konkurrenceforvridning mellem virksomheder i den danske finansielle sektor på grund af forskellige aflønningsregler. Disse hensyn er stadig gældende, og reglerne for bestyrelse og direktion, herunder 50 pct.-loftet for variabel aflønning, fastholdes uændret.

4.1.3.2. Aflønningsbestemmelser på koncernniveau i § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter anfører, at bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 33, om at "aflønningsreglerne skal efterleves på koncernniveau for moderselskaber og datterselskaber, herunder også datterselskaber og filialer etableret i udlandet", bør forstås således, at de danske regler ikke skal gælde for et udenlandsk moderselskab.

Kommentar

Filialer af udenlandske selskaber er ikke selvstændige juridiske enheder og skal derfor overholde de regler, som gælder for selskabet i hjemlandet. Datterselskaber af udenlandske selskaber, som er beliggende i Danmark, er imidlertid selvstændige juridiske enheder, og skal derfor overholde de danske regler.

Det findes ikke hensigtsmæssigt at stille krav om, at danske finansielle virksomheder skal sikre, at de særlige danske aflønningsregler opfyldes i eksempelvis udenlandske virksomheder, der er i koncern med den danske finansielle virksomhed.

Forslaget tilrettes derfor, så det kun er virksomheder omfattet af CRD IV (pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I), der er omfattet af forpligtelsen til at sikre, at aflønningsregler, der stammer fra CRD IV, skal være opfyldt på både moder- og datterselskabsniveau.

Det indebærer, at hvis der er tale om en virksomhed omfattet af CRD IV (pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I), som er beliggende i Danmark, er denne virksomhed forpligtet til at sikre, at de øvrige selskaber, som indgår i den koncern, hvori denne virksomhed indgår, lever op til kravene, der udspringer af CRD IV. De udenlandske enheder skal således ikke leve op til de yderligere særlige danske regler efter den politiske aftale.

For de øvrige virksomheder, der er underlagt aflønningsreglerne (bl.a. danske forsikrings- og pensionsselskaber) gælder, at de fortsat er omfattet af den politiske aflønningsaftale.

4.1.3.3. Afgrænsning af væsentlige risikotagere i § 77 a i lov om finansiel virksomhed

Forsikring & Pension og Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører, at det er problematisk, at lovforslaget ikke i tilstrækkelig grad definerer, hvem der omfattes af loftet over den variable løn. Det bør derfor klart fremgå, at der ved afgrænsningen af risikotagere i forsikringsselskaber tages udgangspunkt i EIOPA's standarder, når de foreligger, og at der indtil da i dialog med branchen fastlægges hvilke grupper, der vurderes at være væsentlige risikotagere.

Kommentar

Det følger af den politiske aftale af 10. oktober 2013 om Bankpakke 6, at loftet på 100 pct. vedrørende væsentlige risikotagere for virksomheder gælder for hele den danske finansielle sektor.

EBA er i gang med at udarbejde en bindende teknisk standard (BTS) for virksomheder omfattet af CRD IV, der vedrører afgrænsningen af væsentlige risikotagere for penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Denne BTS vil være direkte gældende i medlemslandene, og det er derfor ikke muligt at præcisere rækkevidden yderligere i lovforslaget.

Efter den politiske aftale om implementering af CRD IV skal afgrænsningen af væsentlige risikotagere på forsikrings- og pensionsområdet fastsættes af erhvervs- og vækstministeren. I medfør heraf tilrettes lovforslaget, så det fremgår, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte regler om identifikation af væsentlige risikotagere. Der kan i den forbindelse tages udgangspunkt i EIOPA's standarder.

4.1.3.4. Ansatte, som er kapitalejere – kontrol ved afstemning – § 77**a, stk. 1, nr. 2, litra d, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed**

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter bemærker, at det ikke fremgår, hvordan virksomheden i praksis skal kontrollere, at ansatte, som er kapitalejere, ikke må deltage i afstemningen vedrørende forhøjelse af loft for variabel aflønning på generalforsamlingen, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, som kan være modstridende med virksomhedens interesse.

Kommentar

Forslaget indeholder ikke en angivelse af hvem, der skal foretage vurderingen af om en ansat, der også er kapitalejer, har en så åbenbar og væsentlig interesse i beslutningen, at den pågældende må anses for at være inhabil og derfor ikke vil kunne deltage i afstemningen. Det præciseres i bemærkningerne, at bestyrelsen skal foretage denne vurdering i forbindelse med udarbejdelse af beslutningsgrundlag til kapitalejerne vedrørende forhøjelse af loftet for variabel aflønning. Bestyrelsen må således foretage en konkret vurdering af, om beslutningen vedrører generelle medarbejderrelaterede spørgsmål vedrørende en større gruppe af ansatte, som ikke vil føre til inhabilitet, eller om beslutningen særligt angår den enkelte ansatte/kapitalejer eller en mindre gruppe af ansatte/kapitalejere, som kan føre til inhabilitet.

Hvis bestyrelsen vurderer, at en beslutning særligt angår den enkelte ansatte/kapitalejer eller en mindre gruppe af ansatte/kapitalejere, der kan føre til inhabilitet, er det bestyrelsens ansvar at sikre, at dirigenten, inden generalforsamlingen finder sted, får instruktion om, hvilke enkelte ansatte/kapitalejere, der vil være afskåret fra at deltage i afstemningen om forhøjelse af loft for variabel løn. Dette ændrer ikke på, at det ifølge selskabslovgivningens regler er den enkelte kapitalejer, der selv har ansvaret for at vurdere, at vedkommende ikke er inhabil.

4.1.3.5. Balance af instrumenter, der kan anvendes til variabel aflønning § 77 a, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed

Finanssektorens Arbejdsgiverforening og Forsikring & Pension påpeger, at formuleringen af bestemmelsen ikke er tilstrækkelig klar. Der kan være tvivl om, hvorvidt en børsnoteret virksomhed skal anvende andre instrumenter end aktier til udskydelse af variabel aflønning og i givet fald hvilke. Forsikring & Pension anfører, at ”en balance af” bør udgå af forslaget, eller erstattes med ”en eller flere af følgende”.

Kommentar

Det er indtil videre Finanstilsynets vurdering, at en balance af instrumenter kan bestå af et enkelt finansielt produkt, såfremt den finansielle virksomhed kan give en passende begrundelse herfor.

EBA har oplyst, at de gældende retningslinjer for aflønning vil blive revideret i 2014, og at man ved revisionen vil forholde sig til fortolkningen af bestemmelsen om en balance af instrumenter. Når de reviderede retningslinjer foreligger, vil Finanstilsynet forholde sig til disse.

Begge forhold præciseres i bemærkningerne til bestemmelsen.

4.1.3.6. Egned og hæderlighedsvurdering af væsentlige risikotagere som en betingelse for udbetaling af udskudt variable løndele - § 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed

Forsikring & Pension bemærker, at fit & proper kravene til risikotagere skal klargøres. Det bør desuden klargøres, om bestemmelsen skal forstås sådan, at betingelserne skal være opfyldt på det tidspunkt, hvor retten til bonus erhverves, og at det heller ikke senere på udbetalingstidspunktet har vist sig, at der var fejl/andre ændringer i den bonusberegning, der blev lavet på erhvervelsestidspunktet, eller at betingelserne både skal være opfyldt på erhvervelsestidspunktet og udbetalingstidspunktet.

Kommentar

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at det ved vurderingen af, om den udskudte variable løndel skal udbetales, ligeledes er en betingelse for udbetaling, at den pågældende ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden, eller ikke har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed.

Sidste del er ikke udtryk for en egentlig egnetheds- og hæderlighedsvurdering efter lov om finansiel virksomheds § 64, eftersom væsentlige risikotagere, udover bestyrelse og direktion, ikke er omfattet af denne bestemmelse. Der må derfor foretages en mere generel vurdering af, om den væsentlige risikotagers adfærd f.eks. har levet op til kravene i den finansielle regulering. Vurderingen skal foretages på udbetalingstidspunktet efter udskydelsesperiodens udløb. Dette præciseres i bemærkningerne.

4.1.3.7. Lønpolitik, herunder definition af variabel løn, § 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed

Det er Forsikring & Pensions opfattelse, at der lægges op til en meget detaljeret regulering af de finansielle virksomheders lønpolitik. Definitionen af variabel løn udvides til at ramme løn, der udbetales for en ekstra indsats og ikke som resultat af en mulig risikopåvirkning af selskabet.

Kommentar

Bemærkningerne til forslaget indeholder en beskrivelse af hvilke typer af aflønning, der vil udgøre variable løndelev. Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, er der ikke i lovtæksten tale om en udtømmende opremsning af variable løndelev.

Praksis har vist behov for at præcisere de forskellige variationer af variabel løn, der vil være omfattet af bestemmelsen og dermed af begrænsningerne i § 77 a, stk. 1-7, i lov om finansiel virksomhed.

4.1.3.8. Medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem som obligatorisk medlem af aflønningsudvalget § 77 c, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed

Advokatrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening og Forsikring & Pension anfører, at der savnes en begrundelse for kravet og særligt rollen for den medarbejderrepræsentant, som i finansielle virksomheder af en vis størrelse skal være medlem af aflønningsudvalget.

Finansforbundet og FTF bemærker, at det er vigtigt at fremhæve den bestemmelse, der blev indarbejdet i punkt 69 i CRD IV's præambel. Det foreslås, at der i lovbemærkningerne henvises til denne bestemmelse, der blev indsat bl.a. af hensyn til den danske arbejdsmarkedsmodel.

Kommentar

Det foreslåede krav om, at hvis der er valgt medarbejderrepræsentanter i bestyrelsen, skal mindst en af disse være medlem af et eventuelt aflønningsudvalg, er udtryk for lex specialis i forhold til de almindelige selskabsretlige regler. Der er tale om en direktivnær implementering af CRD IV.

Det fremgår ikke nærmere af direktivet, hvilke regler der gælder for udpegning af et medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem, såfremt der er flere medarbejderrepræsentanter i bestyrelsen. Da det er den samlede bestyrelse, der nedsætter aflønningsudvalget, er det også den samlede bestyrelse, der vælger hvilket medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem, der skal deltage i aflønningsudvalget.

Den nævnte præambel er allerede implementeret i de danske aflønningsregler, da disse ikke finder anvendelse på aflønning, der følger af overenskomst. Dette fremgår direkte af lov om finansiel virksomhed og bliver ikke ændret i forbindelse med dette lovforslag.

4.1.3.9. Godkendelse af virksomhedens lønpolitik § 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed

Dansk Industri bemærker, at den ændrede ordlyd af bestemmelsen kunne se ud til at udvide kapitalejernes ret til at godkende en finansiel virksomheds lønpolitik. Dansk Industri anfører endvidere, at den særlige lovregulering af "say-on-pay" i den finansielle sektor ikke afspejler udmøntningen af det tilsvarende princip i ikke-finansielle virksomheder, og lovbemærkningerne bør derfor ikke efterlade et sådant indtryk.

Kommentar

Formålet med den ændrede formulering i bestemmelsen er at præcisere gældende ret og således ikke at udvide kapitalejernes ret til at godkende lønpolitikken.

Med henblik på præcisering af dette tilrettes bemærkningerne til bestemmelsen, så det fremgår, at kravet om godkendelse af lønpolitikken («say on pay») følger af den politiske aftale om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor med henblik på at sikre kapitalejernes indflydelse på virksomhedens lønpolitik. Virksomhedens lønpolitik skal således fortsat godkendes af det øverste organ (typisk generalforsamlingen), uanset om virksomheden benytter variabel aflønning eller ej, idet en beslutning om ikke at benytte variabel aflønning ligeledes udgør en lønpolitik, som kapitalejerne skal tage stilling til.

4.1.3.10. Ikrafttrædelse - forslaget § 17

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter anfører, at det bør præciseres i ikrafttrædelsesbestemmelsen, at reglerne ikke gælder for variabel aflønning optjent i 2013, selvom denne først kommer til udbetaling i 2014.

Kommentar

Den særlige ikrafttrædelsesbestemmelse i lovforslagets § 17, stk. 2, vedrører den nye 100 pct.- og 200 pct.-grænse, hvor det afgørende er aftaletidspunktet. I forhold til variable lønninger udbetalt i 2014 vil det derfor komme an på, om den variable løn er baseret på en aftale indgået før eller efter lovens ikrafttræden, uanset hvornår selve arbejdet er udført. Hvis aftalen er indgået før lovens ikrafttræden, vil den ikke være omfattet af reglerne.

4.1.4. Loft over antal ledelsesposter

4.1.4.1. Definition af SIF'er og G-SIF'er

Forsikring & Pension og Landsorganisationen i Danmark (LO) anfører i forbindelse med den første høring af udkast til bestemmelsen om loft over antal ledelsesposter, at der med bestemmelsen indføres regulering rettet mod systemisk vigtige finansielle institutter, uden at dette begreb defineres, og derudover at det skal angives, at forsikrings- og pensionselskaberne ikke er omfattet af bestemmelsen.

Kommentar

Definitionen af systemisk vigtige finansielle institutter omfatter kun pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I i Danmark, herunder på Færøerne og på Grønland. Forsikrings- og pensionselskaber er derfor ikke omfattet af definitionen.

Definitionen af systemisk vigtige finansielle institutter og globale systemisk vigtige finansielle institutter er indført i udkastet til lovforslag inden høringen af anden del af lovforslaget. Dette løser den af Forsikring & Pension og Landsorganisationen i Danmark (LO) rejste problemstilling.

4.1.4.2. Koncerner og overgangsordning

Realkreditrådet anfører i sit høringssvar til den første høring af udkast til bestemmelsen om loft over antal ledelsesposter, at hvis koblingen til systemisk vigtighed fastholdes, bør det i forhold til systemisk vigtige koncerner sikres, at § 314 vedrørende grænser for antal ledelsesposter alene finder anvendelse på det systemisk vigtige moderselskab.

Finansforbundet anfører i sit høringssvar til den første høring af udkast til bestemmelsen om loft over antal ledelsesposter, at forbundet går ud fra, at man i særlig grad har og vil være opmærksom på den betydning, bestemmelsen får for de berørte institutter og personer.

Kommentar

Det er bestyrelsesmedlemmerne i hvert enkelt institut, der enten selvstændig, på konsolideret grundlag eller delkonsolideret grundlag er udpeget som SIFI eller G-SIFI, som den foreslåede bestemmelse skal finde anvendelse på. Dette er i overensstemmelse med direktivet, som foreskriver, at loftet på antal direktør- og bestyrelsesposter skal gælde for bestyrelsesmedlemmer i et institut, der er væsentligt i kraft af sin størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter. Det er således størrelsen m.v. af det enkelte institut, der er afgørende for, om bestyrelsesmedlemmerne i instituttet er omfattet af loftet på antal ledelsesposter. Hvis ønsket om, at alene bestyrelsesmedlemmerne i det systemiske moderselskab pålægges forpligtelsen imødekommes kan strukturen af den koncern, som et SIFI indgår i, blive afgørende for, om det pågældende instituts bestyrelsesmedlemmer er omfattet, og dette er ikke hensigten i direktivet. Det bemærkes, at såfremt en person sidder i bestyrelsen i flere SIFIs inden for samme koncern, vil disse bestyrelsesposter regnes som én samlet post i opgørelsen af antallet af bestyrelsesposter.

Som et nyt stykke til § 314 foreslås der indført en overgangsordning for medlemmer af bestyrelsen i virksomheder, der udpeges som et SIFI eller et G-SIFI på et tidspunkt, hvor bestemmelsen i stk. 1 allerede finder anvendelse (efter 1. juli 2014). Ordningen indebærer, at bestyrelsesmedlemmer i disse virksomheder, som på tidspunktet for virksomhedens udpegning besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1, fortsat kan besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af valgperioden for bestyrelshvervet i den virksomhed, der udpeges som SIFI eller G-SIFI, og som har medført, at medlemmet omfattes af stk.

1. Udkastet til lovforslag indeholder allerede en overgangsordning for bestyrelsesmedlemmer i virksomheder, som udpeges som SIFI eller G-SIFI forinden bestemmelsen i § 314 finder anvendelse.

4.1.4.3. Sekundære ledelseshverv, statsudpegede bestyrelseshverv, undtagelse til antallet af bestyrelsesposter, mv.

Realkreditrådet anfører i sit høringssvar til den første høring af udkast til bestemmelsen om loft over antal ledelsesposter, at (sekundære) ledelseshverv, der varetages som led i udførelsen af et andet (primært) hverv, typisk en direktørpost, på generelt plan skal anses som en del af det primære hverv og derfor ikke tælle med i opgørelsen af antal relevante direktør- og bestyrelsesposter. Realkreditrådet anfører i samme høringssvar, at de betragtninger, der begrundes, at direktionsposter ikke automatisk kan anses for ressourcekrævende og derfor ikke automatisk skal anses for relevante i forhold til § 314, gælder med samme styrke i forhold til bestyrelsesposter. I samme høringssvar anfører Realkreditrådet endvidere, at bestemmelsen bør udvides, således at statsudpegede bestyrelseshverv generelt ikke tælles med ved opgørelsen efter bestemmelsens stk. 3.

Finansrådet, Lokale Pengeinstitutter og Realkreditforeningen anmoder om i deres høringssvar til den første høring af udkast til bestemmelsen om loft over antal ledelsesposter, at Finanstilsynet – ud over størrelsen og kompleksiteten af de virksomheder, som den pågældende allerede bestrider poster i – også inddrager en eventuel sammenhæng mellem de pågældende virksomheder i vurderingen af, om et bestyrelsesmedlem må overskride grænsen for antallet af bestyrelsesposter med én bestyrelsespost. Realkreditforeningen har gentaget denne indstilling i sit høringssvar til den anden høring af udkast til bestemmelsen om loft over antal ledelsesposter.

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter anmoder i deres høringssvar til den første høring af udkast til bestemmelsen om loft over antal ledelsesposter derudover om, at det i bemærkningerne til bestemmelsen tydeliggøres, at udenlandske poster ligestilles med danske poster ved opgørelsen efter stk. 1. Finansrådet har gentaget denne indstilling i sit høringssvar til den anden høring af udkast til bestemmelsen om loft over antal ledelsesposter.

Kommentar

Det fremgår af forslaget til § 314, stk. 3, nr. 2, at direktør- eller bestyrelsesposter i virksomheder omfattet af § 80, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed og tilsvarende sektorselskaber ikke skal medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter. Dette omfatter på nuværende tidspunkt bl.a. NETS, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Lokale Pengeinstitutter, Finansrådet, Letpension, fagforeninger m.v. Undtagelsen foreslås indført for at sikre, at poster, der som regel er en fast del af arbejdet for en direktør i en finansiel virksomhed, ikke medregnes i antallet af direktions- og bestyrelsesposter, der skal indgå i opgørelsen af poster efter bestemmelsen.

Endvidere følger det af det foreslåede § 314, stk. 4, nr. 1, at direktør- eller bestyrelsesposter i koncernforbundne virksomheder tæller som én samlet post. Det samme gælder i forhold til direktør- eller bestyrelsesposter i virksomheder, hvori SIFlet ejer en kvalificeret andel, jf. det foreslåede § 314, stk. 4, nr. 2. Det er vurderingen, at det foreslåede § 314, stk. 3, nr. 2, og § 314, stk. 4, i fornødent omfang tager hensyn til sekundære ledelsesposter, som naturligt følger af primære ledelsesposter, og at undtagelserne ikke skal udstrækkes yderligere.

Det fremgår af forslaget til § 314, stk. 3, nr. 3, at bestyrelsesposter i virksomheder, hvor medlemmet er udpeget af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat, ikke medregnes ved opgørelsen efter bestemmelsens stk. 1 med loft over antal ledelsesposter. Det foreslås præciseret i bestemmelsen, at bestyrelsesposter i virksomheder, der er ejet af den danske stat, ikke medregnes ved opgørelsen efter bestemmelsens stk. 1 med loft over antal ledelsesposter. Lovforslaget foreslås endvidere tilpasset således, at undtagelsen ikke afgrænses til finansielle virksomheder. Begge disse tilpasninger er blevet indført i bemærkningerne til lovforslaget inden anden høring af bl.a. udkast til bestemmelsen om loft over antal ledelsesposter.

Endvidere foreslås indført et nyt stykke i § 314, hvoraf det fremgår, at Finanstilsynet i særlige tilfælde kan tillade, at en direktør- eller bestyrelsespost ikke medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1. Det foreslås i den forbindelse præciseret i bemærkningerne, at denne adgang til at dispensere fra udgangspunktet i stk. 1 er særdeles restriktiv, og at dispensationsadgangen kun kan anvendes i tilfælde, hvor en person er registreret som enten bestyrelses- eller direktionsmedlem, men hvor den konkrete stilling reelt set ikke kan side-stilles med en sådan post. Som eksempel herpå kan nævnes det tilfælde, hvor et advokatfirma har organiseret sig som et interessentskab, og hvor den enkelte partner i advokatfirmaet af bl.a. skattemæssige årsager har indordnet sig på en sådan måde, at advokaten er interessent via et helejet selskab, hvori den pågældende er direktør. I eksemplet er interessentvirksomheden den eneste virksomhed, som udøves af det helejede selskab. Finanstilsynet vil efter en konkret vurdering kunne tillade, at den pågældende direktørpost ikke medregnes i opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter, som den pågældende person besidder. Denne undtagelse af bestemte poster har hidtil fremgået af bemærkningerne.

Det foreslås præciseret i bemærkningerne til § 314, stk. 5, at Finanstilsynet – medmindre der er forhold, som taler imod dette – som udgangspunkt skal give tilladelse til, at et bestyrelsesmedlem, der er omfattet af grænserne for antallet af direktør- og bestyrelsesposter, kan besidde én yderligere bestyrelsespost. Det foreslås derudover præciseret, at omfanget af det forventede arbejde forbundet med den pågældendes øvrige direktør- og bestyrelsesposter også kan indgå i Finanstilsynets konkrete vurdering af, om der kan gives tilladelse. Begge disse tilpasninger er blevet indført i bemærkningerne til lovforslaget inden anden høring af bl.a. udkast til bestemmelsen om loft over antal ledelsesposter.

Bemærkningerne til § 314, stk. 1, foreslås præciseret, så det fremgår, at loftet over antal ledelsesposter også omfatter bestyrelsesposter og direktionshverv i udenlandske selskaber. Disse tilpasninger er blevet indført i bemærkningerne til lovforslaget inden anden høring af bl.a. udkast til bestemmelsen om loft over antal ledelsesposter.

4.1.4.5. Bestyrelsessuppleanter

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter anmoder i deres høringssvar til den første høring af udkast til bestemmelsen om loft over antal ledelsesposter om, at der i lovforslaget redegøres nærmere for, hvornår en suppleantpost vil blive regnet for en reel bestyrelsespost, så der sikres forudsigelighed i forhold til, om bestyrelsessuppleanter i SIFler risikerer at blive omfattet af begrænsningerne i § 314 midt i en valgperiode som følge af, at de skal deltage i bestyrelsesarbejdet ved et medlems forfald. Finansrådet har gentaget denne indstilling i sit høringssvar til den anden høring af udkast til bestemmelsen om loft over antal ledelsesposter.

Kommentar

Det fremgår af bemærkningerne til § 314, stk. 1, at et hverv som bestyrelsessuppleant som udgangspunkt ikke skal anses for at udgøre en bestyrelsespost og derfor ikke tæller med i opgørelsen over antal bestyrelsesposter. Det foreslås, at bemærkningerne til bestemmelsen præciseres i forbindelse med tilpasningen efter anden høring af udkast til bl.a. bestemmelsen om loft over antal ledelsesposter, så det fremgår, at bestyrelsessuppleanter ikke er omfattet af stk. 1. En bestyrelsessuppleant, der indtræder i bestyrelsen, skifter status til bestyrelsesmedlem og er derfor direkte omfattet af stk. 1.

Som et nyt stykke til § 314 foreslås indført en overgangsordning for bestyrelsessuppleanter, som indtræder i bestyrelsen i et SIFI eller et G-SIFI og dermed bliver medlem af bestyrelsen og omfattet af stk. 1. Overgangsordningen indebærer, at disse bestyrelsessuppleanter, som bliver medlem af bestyrelsen, og som ved deres indtræden besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1, fortsat kan besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af valgperioden af bestyrelseshvervet i den virksomhed, som er udpeget som SIFI eller G-SIFI, og som har medført, at medlemmet omfattes af stk. 1.

4.1.5. Governancekrav til SIFler

Realkreditrådet anfører, at det fremgår af den politiske aftale, at en arbejdsgruppe med deltagelse af sektoren skal se nærmere på de særlige krav til IT-funktionen og organisering og bemanning af risikostyringsfunktionen i et SIFI-institut. Realkreditrådet kan ikke umiddelbart se, at der i lovudkastet er taget højde for, at der på et senere tidspunkt skal fastsættes nærmere regler på de områder og ønsker at høre, om dette er korrekt?

Kommentar

Det følger af den politiske aftale, at der nedsættes en arbejdsgruppe med deltagelse af den finansielle sektor, som skal komme med forslag til, hvordan initiativer vedrørende god selskabsledelse konkret kan udmøntes for SIF'er. Der fremgår ikke en bemyndigelsesbestemmelse i lovforslaget, da der vil skulle foretages en vurdering af arbejdsgruppens anbefalinger, før det kan vurderes, hvordan de eventuelt skal implementeres.

4.1.6. Whistleblowerordninger

4.1.6.1. Whistleblowerordninger i andre virksomheder end de, der er omfattet af CRD IV

Advokatrådet anfører, at det er hensigtsmæssigt, hvis der inden for Erhvervs- og Vækstministeriets område igangsættes en mere omfattende analyse og udredningsproces, der eventuelt på sigt kunne indebære en mere generel lovregulering af whistleblowerordningerne.

Forsikring & Pension ønsker ikke, at forsikringselskaber skal være omfattet af whistleblowerordningerne og anfører, at såfremt man ønsker en regulering for forsikrings- og pensionsbranchen, så ville det være meget mere nærliggende med en regel, der indebærer, at alle forsikrings- og pensionselskaber skal tage stilling til behovet for en whistleblowerordning hvert år.

Kommentar

Det følger af den politiske aftale af 10. oktober 2013 om Bankpakke 6, at der skal etableres interne whistleblowerordninger for alle finansielle virksomheders overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Dertil kommer, at der inden for de seneste år fra mange sider er udtrykt ønske om at få etableret whistleblowerordninger på tværs af den finansielle sektor, af hensyn til at understøtte den finansielle stabilitet, hvilket i EU-regi ses afspejlet i kravene i CRD IV og i bl.a. forslagene til MiFID II, 4. hvidvaskdirektiv, UCITS V m.v., der p.t. forhandles.

Det samfundsmæssige behov for gennemførelse af krav om whistleblowerordninger kombineret med, at det er et krav efter CRD IV, medvirker til, at ordningen bør indføres nu, så alle medarbejdere i den finansielle sektor sikres den fornødne beskyttelse og incitament til at videregive oplysninger om overtrædelse af den finansielle regulering. Implementeringen af regulering af whistleblowerordninger i den finansielle sektor udspringer således dels af Danmarks EU-retlige forpligtelser til at implementere CRD IV samt kommende finansielle EU-regulering og dels af hensynet til den finansielle stabilitet. Det vurderes, at lovkravene i lovforslaget baseret på CRD IV samt tilsvarende krav i flere forslag til finansielle direktiver er særligt tilpasset forholdene i den finansielle sektor.

Der ses ikke at være noget, der taler imod at give medarbejdere i forsikrings- og pensionselskaber m.v. samme beskyttelse, hvis de ønsker at gøre opmærksom på lovovertrædelser eller lignende, som den beskyttelse

som medarbejdere i kreditinstitutter har. Det er således centralt, at ansatte samt bestyrelsesmedlemmer har mulighed for at indberette overtrædelser internt i virksomhederne såvel som til Finanstilsynet, herunder at der bl.a. er en vis beskyttelse mod efterfølgende negative konsekvenser for de ansatte.

4.1.6.2. Udvidelse af hvem, der kan indberette til en whistleblowerordning (§ 75 a i lov om finansiel virksomhed)

Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører, at det er vigtigt at sikre, at anvendelsesområdet for whistleblowerordningerne efter loven defineres klart. Finanssektorens Arbejdsgiverforening bemærker, at CRD IV foreskriver en ordning, som medarbejderne kan foretage anmeldelser til, og anfører, at lovforslaget foreskriver en bredere ordning, som både medarbejdere og bestyrelsesmedlemmer kan foretage anmeldelser til.

Kommentar

Det følger af CRD IV, at der skal etableres whistleblowerordninger, hvortil ansatte kan foretage indberetninger. Med lovforslaget indføres således whistleblowerordninger, hvorefter ansatte i en virksomhed omfattet af CRD IV kan indberette eventuelle overtrædelser til Finanstilsynet eller til en intern ordning, og i den forbindelse sikres en passende beskyttelse mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger heraf, herunder fortrolighed.

Med lovforslaget foreslås endvidere, at bestyrelsesmedlemmer kan foretage indberetninger til Finanstilsynet om eventuelle overtrædelser, og at bestyrelsesmedlemmet i dette tilfælde er sikret en fortrolighed.

Bestyrelsesmedlemmer er imidlertid ikke omfattet af forbuddet mod forskelsbehandling og godtgørelsesbestemmelsen, da bestyrelsesmedlemmer vælges af kapitalejerne på generalforsamlingen og ikke er ansat af virksomheden.

Hvis en virksomhed har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler den enkelte virksomhed til en ekstern virksomhed, vil medarbejderne og bestyrelsesmedlemmerne i den finansielle virksomhed også kunne indberette til den interne whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som påhviler den finansielle virksomhed, men som er outsourcet til en ekstern virksomhed. Medarbejdere hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser af forpligtelser, som påhviler den finansielle virksomhed, til Finanstilsynet. Dette vil blive præciseret i bemærkningerne.

4.1.6.3. Undtagelse fra Datatilsynets godkendelse af whistleblowerordningerne og tillægskrav til allerede godkendte ordninger

Finansrådet anfører, at det ikke er klart beskrevet, hvorvidt whistleblowerordningerne vil kræve tilladelse fra Datatilsynet. Det er Finansrådet og Realkreditforeningens opfattelse, at en whistleblowerordning etableret på baggrund af en forpligtelse i lov om finansiel virksomhed bør være

omfattet af § 2, stk. 3, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 534 af 15. juni 2000 om undtagelse fra pligten til anmeldelse af visse behandlinger, som foretages for en privat dataansvarlig (den såkaldte undtagelsesbekendtgørelse).

Realkreditrådet anfører, at der er behov for afklaring af, om eksisterende whistleblowerordninger, som er blevet godkendt af Datatilsynet, skal godkendes på ny, da § 75 a i lov om finansiel virksomhed udvider ordningernes anvendelsesområde.

Kommentar

Det er Datatilsynets vurdering, at det ikke vil være muligt at undtage ordningerne efter undtagelsesbekendtgørelsen, og det er derfor nødvendigt for virksomhederne at få ordningen godkendt af Datatilsynet.

Datatilsynet arbejder i øjeblikket på en proces for håndteringen af de nye ordninger og heraf afledte ændringer i gældende praksis, som følger af lovforslagets § 75 a. Eksisterende ordninger skal efter Datatilsynets udsagn ikke godkendes helt på ny, men virksomhederne skal i disse tilfælde indsende en tillægsblanket, hvor de anmelder behandlingen af oplysninger efter lovforslagets § 75 a, som skal godkendes af Datatilsynet. Datatilsynet forventes at informere virksomhederne løbende om processen, herunder om håndteringen af allerede godkendte ordninger.

I henhold til den politiske aftale om implementering af CRD IV m.v. og med henblik på at give tilstrækkelig tid til etablering af whistleblowerordningerne bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte ikrafttrædelsesdatoen for etablering af whistleblowerordningerne, jf. den politiske aftale om implementering af CRD IV m.v.

4.1.6.4. Proportionalitet

Forsikring & Pension og Realkreditrådet anfører, at der bør anvendes et proportionalitetsprincip eller alternativt indføres en nedre grænse for behovet for at gøre whistleblowerordninger obligatoriske. Forsikring & Pension foreslår, at denne grænse kunne være sammenfaldende med grænsen for etablering af intern revision. Hvis en bagatelgrænse ikke kan gøres generelt gældende begrundet i, at der mangler hjemmel hertil i CRD IV, bør den som minimum kunne indføres på områder, som ikke er reguleret af CRD IV.

Marsh Management Services foreslår, at ordningen ikke kommer til at gælde for captives eller alternativt, at der sættes en grænse ved f.eks. 5 ansatte, som det er tilfældet i lovudkastet ved forsikringsmæglervirksomheder.

Kommentar

Hensynene bag grænsen vedrørende "etablering af intern revision" er ikke sammenfaldende med hensynene bag whistleblowerordninger, og der ses ikke nogen anden sammenhæng mellem de to krav eller anden natur-

lig grund til at overføre grænserne for etablering af intern revision til kravet om etablering af whistleblowerordning.

I overensstemmelse med den politiske aftale af 10. oktober 2013 om Bankpakke 6, etableres en bagatelgrænse, hvorefter finansielle virksomheder med 5 ansatte eller derunder undtages fra kravet om etablering af whistleblowerordninger, i det omfang det er foreneligt med EU-reglerne.

Det vil sige, at alle pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmægler-selskaber I, skal etablere en intern whistleblowerordning, da CRD IV ikke umiddelbart rummer en mulighed for at etablere en bagatelgrænse. Det vil dog blive drøftet med kommissionen, hvorvidt det er muligt.

Lovforslaget vil derfor blive tilrettet så bagatelgrænsen for, hvornår en virksomhed skal oprette en intern whistleblowerordning, finder anvendelse for alle virksomheder, der ikke er omfattet af kravet i CRD IV. Lovforslaget tilrettes således, at der indføres en bagatelgrænse for ikke CRD IV-institutter, hvorefter kravet om etablering af whistleblowerordninger alene finder anvendelse for virksomheder, der beskæftiger flere end 5 medarbejdere.

4.1.6.5. Oplysninger, der kan indberettes til whistleblowerordningerne

Finansrådet, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening og Nets anfører, at det er uklart, hvad der menes med overtrædelser af den finansielle regulering. Det påpeges, at der kan være meget nære forbindelser mellem overtrædelse af den finansielle lovgivning og andre love, f.eks. straffeloven, herunder særligt kapitlet om formueforbrydelser.

Kommentar

Forslaget angiver, at ansatte og bestyrelsesmedlemmer skal kunne indberette overtrædelser af den finansielle regulering. For at sikre klarhed over, hvilke overtrædelser, der kan indberettes, er der behov for i lovforslagets bemærkninger at klarlægge præcist hvilke love, herunder hvilke dele af lovene, der er omfattet af begrebet finansiell regulering.

Dette sker ved, at det i bemærkningerne til lovforslaget angives, at begrebet "finansiell regulering" omfatter den regulering, der hører under Finanstilsynets ressortområde, forstået som love, bekendtgørelser og direkte gældende EU-regulering, herunder forordninger og direkte gældende niveau 2 regulering (f.eks. bindende tekniske standarder), som Finanstilsynet fører tilsyn med. Herunder præciseres det, at for love, hvor såvel Finanstilsynet som andre myndigheder fører tilsyn, omfatter begrebet finansiell regulering ikke de(n) del(e) af reguleringen, som andre myndigheder alene fører tilsyn med. Dette betyder eksempelvis, at de dele af lov om betalingstjenester og elektroniske penge, som er under tilsyn af Forbrugerombudsmanden og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, ikke vil være omfattet af begrebet finansiell regulering i lovforslagets bestemmelser om whistleblowerordninger. Ligeledes vil de dele af reguleringen,

der alene er under tilsyn af andre myndigheder, ikke være omfattet af begrebet finansiel regulering i lovforslagets bestemmelser om forbud mod, at Finanstilsynet videregiver personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering. Det vil endvidere blive præciseret i lovforslagets bemærkninger, at overtrædelser af f.eks. markedsføringsloven eller straffeloven (f.eks. i form af underslæb, bedrageri, m.v.) ikke er omfattet af begrebet finansiel regulering.

4.1.6.6. Fortrolighed eller anonymitet ved indberetninger

Humantime og Realkreditrådet anfører, at det bør fremgå klart, at indberetteren har mulighed for at kunne foretage sin indberetning 100 pct. anonymt.

Kommentar

Det er en forudsætning for, at en intern whistleblowerordning i en finansiel virksomhed kan fungere effektivt, at indberetteren har mulighed for at kunne foretage sin indberetning 100 pct. anonymt. På den måde kan frygten for at blive mødt med repressalier helt elimineres.

Til trods for, at lovforslaget indeholder bestemmelser om beskyttelse mod repressalier, vil det altid kunne være en psykologisk barriere mod at anmelde potentielle strafbare forhold, hvis man ikke har mulighed for at anmelde anonymt.

Det vil således blive præciseret i lovforslagets § 75 a, at indberetninger til virksomhedernes interne ordninger skal kunne foretages anonymt.

4.1.6.7. Ikrafttrædelsestidspunkt

Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forsikring & Pension, Nets, Marsh Management Services, Realkreditforeningen og Realkreditrådet anfører, at det kan blive vanskeligt for de omfattede virksomheder at leve fuldt op til de nye krav allerede fra 1. januar 2014. Finansrådet anmoder derfor om, at Finanstilsynet lader dette forhold indgå i tilsynets inspektionsvirksomhed i de første måneder af 2014 og overvejer at indføre en overgangsordning for kravet om interne whistleblowerordninger.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forsikring & Pension og Landsorganisationen i Danmark (LO) gør i øvrigt opmærksom på, at overenskomsterne på det finansielle område udløber til april 2014, dvs. efter lovens ikrafttrædelse. Hvis det er hensigten, at overenskomsternes parter skal tage stilling til whistleblowerordninger i forbindelse med de forestående overenskomstforhandlinger, bør lovforslaget sikre en betydelig længere frist for iværksættelse af whistleblowerordningerne.

Kommentar

Da det kan blive meget svært for virksomhederne at nå at få etableret en intern ordning og at få denne godkendt af Datatilsynet inden lovens

ikrafttræden, indsættes en bemyndigelse til, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte ikrafttrædelsesdatoen for etablering af whistleblowerordningerne, jf. den politiske aftale om implementering af CRD IV m.v.

Hensigten med lovforslaget er, at virksomhederne på ikrafttrædelsestidspunktet skal have anmeldt samt godkendt en intern whistleblowerordning. Lovforslaget giver endvidere mulighed for at ordningerne kan etableres via kollektiv overenskomst. Dette er alene en mulighed for virksomhederne, som ikke ændrer på, at virksomhederne skal have en intern ordning på plads på ikrafttrædelsestidspunktet.

4.1.6.8. Bevisbyrden

Finansforbundet, FTF og Landsorganisationen i Danmark (LO) har anført et ønske om anvendelse af en omvendt bevisbyrde på linje med forskelsbehandlingslovens § 7 a frem for dansk rets almindelige udgangspunkt om ligefrem bevisbyrde.

Forsikring & Pension ønsker præciseret, hvem bevisbyrden påhviler, og Finanssektorens Arbejdsgiverforening ønsker at fastholde den direkte ligefremme bevisbyrde.

Kommentar

Lovudkastet bygger på dansk rets helt grundlæggende hovedregel om ligefrem bevisbyrde. Det betyder, at arbejdstageren som udgangspunkt har bevisbyrden for, at der foreligger ufordelagtig behandling, og at dette skyldes indberetning af overtrædelse af den finansielle regulering

Indførelse af en omvendt bevisbyrde vil ikke alene være en fravigelse af den grundlæggende hovedregel om ligefrem bevisbyrde, men vil samtidig være særegent på det arbejdsretlige område. Hertil kommer, at forarbejderne til ligebehandlingslovene udtrykkeligt angiver, at den omvendte bevisbyrde ikke omfatter sager omhandlende repressalier, hvilket er hovedgenstanden i dette lovforslag. Det kan derfor være betænkeligt at indføre omvendt bevisbyrde på det finansielle område.

Dertil kommer, at domstolene i medfør af den i retsplejen gældende regel om fri bevisvurdering har mulighed for at lempe kravene til bevisbyrden betydeligt for arbejdstager. Efter omstændighederne og retspraksis vil det endvidere være muligt for domstolene at vende bevisbyrden.

På baggrund af ovenstående vurderes det hensigtsmæssigt at bibeholde en tilgang med ligefrem bevisbyrde, da dette er det almindelige princip i dansk ret.

4.1.6.9. Godtgørelse

Advokatrådet og FTF anfører, at beskyttelsen efter godtgørelsesbestemelsen ikke er vidtrækkende nok, hvorimod Finanssektorens Arbejdsgiverforening ønsker at mindske godtgørelsen, så den skal opgøres i overensstemmelse med funktionærlovens principper. Landsorganisationen i

Danmark (LO) finder den nuværende godtgørelsesbestemmelse tilstrækkelig.

FTF foreslår en udmåling af godtgørelse efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven, som har følgende ordlyd: ”Godtgørelsen fastsættes under hensyn til lønmodtagerens ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.”

Kommentar

Ifølge bemærkningerne til § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven er der ikke en maksimumsgrænse for godtgørelsen, og godtgørelsens størrelse fastsættes af domstolene under hensyn til den enkelte sags omstændigheder og med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Det vurderes, at det er hensigtsmæssigt og rimeligt også at lade dette være gældende i forhold til godtgørelsens udmåling efter lovforslaget, hvilket kan gøres ved, at bemærkningerne ændres, således at det anføres, at godtgørelsens udmåling ændres fra at følge praksis i henhold til forskelsbehandlingslovens § 7 til at følge praksis i henhold til ligebehandlingslovens § 16, stk. 3.

4.1.6.10. Diverse vedr. whistleblowerregulering

En række høringsvar har påpeget nogle tekniske forhold og ønskede præciseringer af lovforslaget vedrørende bl.a. mulighederne for at outsource interne whistleblowerordninger, whistleblowerreguleringens anvendelse over for investeringsforeninger, m.fl.

Kommentar

På baggrund af de modtagne høringsvar er det blevet vurderet, at lovforslaget med fordel kan blive præciseret og ændret i forhold til en række tekniske forhold m.v.

Som eksempler kan nævnes, at det i lovforslaget vil blive præciseret, at det vil være muligt for en virksomhed at outsource sin whistleblowerordning, hvilket vil kunne lette kravet for mindre virksomheder. I praksis kan virksomhederne outsource en intern ordning til eksempelvis en ekstern leverandør, forudsat lovforslagets krav overholdes. I tilfælde af outsourcing er virksomheden, som outsourcer ordningen, fortsat ansvarlig for, at ordningen lever op til lovforslagets krav. Det vil tillige blive præciseret, at det er muligt for en investeringsforening, der har uddelegeret sin daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab, at tilslutte sig investeringsforvaltningsselskabets interne whistleblowerordning.

Endelig præciseres det i bemærkninger til bestemmelsen om muligheden for at etablere interne ordninger via overenskomst, at begrebet arbejdsmarkedets parter skal fortolkes i overensstemmelse med EU-retten (artikel 152, artikel 154, stk. 1, artikel 155, stk. 1, i TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder).

4.2. Kapital

4.2.1. Særligt dækkede obligationer og supplerende sikkerhed

Danmarks Skibskredit gør opmærksom på, at de særlige krav om bl.a. løbende overvågning, der i henhold til artikel 129, stk. 3, i CRR stilles til særligt dækkede obligationer, som udstedes med sikkerhed i fast ejendom, ikke finder anvendelse på særligt dækkede obligationer udstedt med sikkerhed i skibe.

Danmarks Skibskredit foreslår derfor, at det af lovforslaget skal fremgå, at Finanstilsynet kan ændre kravene til løbende LTV-opgørelse og krav om supplerende sikkerhedsstillelse, hvis konkurrerende selskaber får tilladelse til at udstede særligt dækkede skibsobligationer på lempeligere vilkår. Herudover foreslår instituttet, at det sikres, at der gælder samme vilkår for alle europæiske kreditinstitutter.

Kommentarer

Som det overvejende udgangspunkt er det hensigten, at Danmarks Skibskredit skal underlægges en regulering, der svarer til reguleringen i for kreditinstitutter i Danmark, herunder reglerne i CRR, dog således at f.eks. regler om store eksponeringer ikke finder anvendelse på Danmarks Skibskredit. Kravene til løbende LTV-opgørelse for særligt dækkede obligationer udstedt med sikkerhed i skibe vil blive reguleret af Finanstilsynet i bekendtgørelse om værdiansættelse af pant og lån i skibe, som stilles til sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer, og denne vil finde anvendelse på danske kreditinstitutter, som udsteder særligt dækkede obligationer med sikkerhed i skibe. Reglerne om løbende LTV-opgørelse er nødvendig for, at institutterne kan opfylde kravet i artikel 129, stk. 1, i CRR om, at de særligt dækkede obligationer kan have sikkerhed i skibe inden for en lånegrænse på 60 pct. Danmarks Skibskredit vil ikke blive stillet anderledes end øvrige kreditinstitutter.

4.2.2. Kapitalbuffere

4.2.2.1. Indfasning af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter savner i deres høringsvar til første høring en begrundelse i lovforslaget for at indføre en kontracyklisk kapitalbuffer fra den 1. januar 2015 uden et fastsat maksimum for bufferen fra dette tidspunkt. Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter ser således gerne, at CRD IV's mulighed for indfasning af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer anvendes på samme måde, som er foreslået for kapitalbevaringsbufferen. Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter finder således generelt, at indførelse af strengere kapitalkrav end nødvendigt i henhold til direktivet bør undlades, da det som udgangspunkt stiller danske institutter dårligere end institutter i andre medlemslande, og at hvis strengere krav undtagelsesvist findes nødvendige, bør disse være klart begrundede i konkrete omstændigheder.

Realkreditrådet lægger i deres høringsvar til første høring vægt på, at indfasningen af bufferkravene følger direktivets muligheder herfor, og at dette ikke vil være tilfældet, hvis erhvervs- og vækstministeren lader den

virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer finde anvendelse fuldt ud fra den 1. januar 2015.

Kommentar

Ift. den virksomhedsspecifikke kontracykliske buffer, vurderes det mest hensigtsmæssigt, at denne kan finde anvendelse fra 1. januar 2015, således at den kan tages i brug, hvis konjunkturerne og kreditgivningen udvikler sig således, at der er behov for at aktivere den.

Hvad angår rammerne for den kontracykliske buffer, vil lovforslaget blive justeret i henhold til den politiske aftale om implementering af CRD IV m.v., således at rammerne for den kontracykliske kapitalbuffer indføres således, at bufferen kan fastsættes op til 0,5 pct. i 2015, 1 pct. i 2016, 1,5 pct. i 2017, 2 pct. i 2018 og 2,5 pct. i 2019. Buffersatser fastsat i andre EU/EØS-lande, hvor danske institutter har eksponeringer, vil blive anerkendt op til 2,5 pct. fra 2015.

4.2.2.2. Indfasning af rammerne for en kontracyklisk kapitalbuffer

Danmarks Nationalbank noterer i høringssvar til anden høring, at med lovforslaget indføres rammerne for en kontracyklisk kapitalbuffer. Dermed gives der mulighed for, at erhvervs- og vækstministeren kan øge kravet til de finansielle institutters kapitalisering i perioder med høj udlånsvækst, hvor systemiske risici typisk bliver opbygget. Rammerne indføres ifølge lovforslaget gradvist i perioden 2015-19 med 0,5 procentpoint årligt. Danmarks Nationalbank anfører, at det i dag ikke er muligt at vurdere behovet for bufferen frem til 2019. Men hvis der før den fulde indfasning af rammerne skulle blive behov for at stille et højere krav, vil det kræve ny lovgivning.

Kommentar

Der er korrekt, at der i henhold til den politiske aftale med lovforslaget sker en indfasning af rammerne for den kontracykliske buffer i perioden 2015-2019 med 0,5 procentpoint årligt. Implementeringen sker i overensstemmelse med minimumskravene i CRDIV.

4.2.2.3. Kontracyklisk kapitalbuffer i forhold til shipping

Danmarks Skibskredit henviser til at anvendelsen af en vægtet kapitalbuffersats til opgørelse af en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, baseret på krediteksponeringens hjemland, ikke er retvisende i forhold til en global shippingindustri, og at Danmarks Skibskredit derfor ser frem til en nærmere drøftelse af udformningen af denne bestemmelse i relation til Danmarks Skibskredit.

Kommentar

§ 125 f i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 136, 137, 139 og 140 i CRD IV og vedrører fastsættelse af kontracykliske kapitalbuffersatser til brug for beregning af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats. Opgørelse af en krediteksponering sker efter den geografiske beliggenhed. Metoden, der skal anvendes til at identificere den

geografiske beliggenhed for en krediteksponering, vil blive udfyldt af en europæisk reguleringsmæssig teknisk standard. Med forslaget til 125 f, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet fastsætte supplerende regler herom, hvis der måtte være behov herfor.

Danmarks Skibskredit er et kreditinstitut, men på undtagelseslisten i CRD IV/CRR. Danmarks Skibskredit er dog som den altovervejende hovedregel underlagt den samme finansielle regulering, med undtagelse af reglerne om store eksponeringer, som alle andre kreditinstitutter, der er omfattet af CRD IV/CRR, da det er et obligationsudstedende institut. Dette vil også gælde for så vidt angår § 125 f i lov om finansiel virksomhed (artikel 136, 137, 139 og 140 i CRD IV).

I medfør af § 125 f udpeges erhvervs- og vækstministeren som den myndighed, der fastsætter den kontracykliske buffersats for indenlandske krediteksponeringer. Dette kan ske på baggrund af en henstilling fra Det Systemiske Risikoråd. Erhvervs- og vækstministeren kan i den forbindelse anmode Finanstilsynet om at udarbejde bidrag til brug herfor. Da Danmarks Skibskredits krediteksponeringer ses at adskille sig fra andre kreditinstitutter, vil ministeren i forbindelse med fastsættelse af den kontracykliske buffer, kunne lægge vægt på de særlige forhold, der gælder for Danmarks Skibskredit. Lovforslaget vil blive justeret på den baggrund.

4.2.2.4. Kontracyklisk kapitalbuffer – relevante krediteksponeringer

I forhold til bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om opgørelse af det kombinerede kapitalbufferkrav, finder Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter, at det bør præciseres, at det alene er de lande, hvor virksomheden har såkaldte relevante krediteksponeringer, der skal medgå til opgørelse af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats. Endvidere finder Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter, at det bør præciseres, at det vægtede gennemsnit ved opgørelsen af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats baseres på det kapitalgrundlagskrav, der knytter sig til relevante krediteksponeringer.

Kommentar

Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer opgøres på baggrund af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats, der opgøres som det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder i de områder, hvor en virksomheds relevante krediteksponeringer har geografisk beliggenhed. Lovforslaget definerer i det nye § 5, stk. 1, nr. 34, i lov om finansiel virksomhed, netop den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats, som det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder for de lande, hvor en virksomheds relevante krediteksponeringer befinder sig, jf. § 125 f, stk. 1-3, 5 og 6. Lovforslaget tager således allerede højde for, at det er relevante krediteksponeringer, i overensstemmelse med artikel 140 i CRD IV, der er tale om.

Med forslaget til § 125 a, stk. 8, foreslås at give Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af det kombinerede

kapitalbufferkrav, herunder kapitalbevaringsbufferen, den virksomheds-specifikke kontracykliske kapitalbuffer, G-SIFI-bufferen og den systemiske buffer. Der vil således blive udstedt en bekendtgørelse, hvori nærmere regler om opgørelsen af bufferne, herunder buffersatserne, vil indgå. Bekendtgørelsen vil indeholde bestemmelser om relevante krediteksponeringer. Dette vil blive præciseret i bemærkningerne til § 125 a, stk. 8.

4.2.2.5. Beregning af det maksimale udlodningsbeløb

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter finder, at det vil være meget uheldigt og en klar overimplementering af CRD IV, hvis de kommende regler om opgørelse af det maksimale udlodningsbeløb skal indeholde et eventuelt individuelt søjle II-krav, herunder solvensbehovet. Finansrådet henviser til, at ifølge direktivet indgår et søjle II-krav ikke i beregningen af det maksimale udlodningsbeløb, og at det derfor vil indebære strengere danske regler, end nødvendigt i forhold til direktivet. Finansrådet henviser endvidere til, at ved at undlade at medregne søjle II-kapitalkrav i opgørelsen, stilles danske banker lige med banker fra lande, hvor søjle II-kravet ikke offentliggøres, når eventuelle begrænsninger på udbetaling af renter på hybridkapitalen skal opgøres. Finansrådet anfører således, at særlige danske krav til beregningen af, hvornår der kan indtræde restriktioner på rentebetalingerne på hybridkapitalen, alt andet lige vil gøre danske institutters kapitaludstedelser dyrere, når de skal sælges på det internationale marked.

Realkreditrådet finder, at det er en væsentlig opstramning, hvis de danske regler stiller krav om, at egenkapital anvendt til at opfylde søjle II-krav (solvenskrav eller solvensbehov) skal fratrækkes, inden det kan vurderes, om det kombinerede kapitalbufferkrav er overholdt. Realkreditrådet henviser til, at det vil betyde, at investorer i hybrid kernekapital i danske institutter vil blive stillet over for, at der kan ske en reduktion af deres rentebetalinger ved en højere samlet solvensprocent end i andre EU-lande, og at danske udstedelser af hybrid kernekapital således bliver vanskeligere at sælge end udenlandske udstedelser. Realkreditrådet finder, at der skal ses bort fra søjle II-kravet ved fastlæggelse af begrænsninger på rentebetalinger og henviser til, at dette ikke hindrer, at øvrige tilsynsmæssige beføjelser/indgrebsmuligheder kan sættes i kraft ved overskridelse af summen af 8 pct.-kravet, søjle II-kravet og det kombinerede kapitalbufferkrav.

Kommentar

I henhold til den politiske aftale om implementering af CRD IV m.v. vil det individuelle søjle II-krav ikke blive medregnet ved beregningen af, hvornår begrænsninger på betaling af bonus, udbytter og renter på hybridkapital sætter ind (trigges). Et institut skal indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet, når det samlede kapitalkrav (søjle I+II samt det kombinerede bufferkrav) ikke er opfyldt.

4.2.2.6. Opgørelse af maksimalt udlodningsbeløb

Realkreditrådet anfører, at man kunne overveje at skrive metoden for opgørelse af det maksimale udlodningsbeløb direkte ind i lov om finansiel virksomhed i stedet for i en bekendtgørelse, idet det i bemærkningerne til ny § 125 b, stk. 7, klart er defineret, hvordan det maksimale udlodningsbeløb skal beregnes.

Realkreditrådet, Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter anfører, at eksemplet i bemærkningerne til ny § 125 b ville være mere klart, hvis det fremgik, at det er forudsat, at instituttet også har hybrid kernekapital for mindst 1,5 pct. og supplerende kapital for mindst 2 pct.

Kommentar

Det er korrekt, at lovbemærkningerne indeholder en ganske klar beskrivelse af, hvordan det er meningen, at det maksimale udlodningsbeløb skal beregnes. Selve metoden for opgørelse af det maksimale udlodningsbeløb vil dog blive fastsat i en bekendtgørelse, idet der er tale om en teknisk fastsættelse af selve den udregning, der skal foretages, herunder fastsættelse af de komponenter, der indgår i udregningen, jf. CRD IV artikel 140. Det er således vurderingen, at en sådan teknisk fastsættelse af selve opgørelsen hører til på bekendtgørelsesniveau. Dette følger også den almindelige fordeling mellem lov- og bekendtgørelsesniveau for andre bestemmelser i lov om finansiel virksomhed.

Eksemplet i bemærkningerne kan forekomme lidt upræcist og vil derfor blive gjort klarere og mere fokuseret. Dermed er de anførte bemærkninger adresseret.

4.2.2.7. Øvrige kommentarer af teknisk karakter vedr. det kombinerede kapitalbufferkrav

Realkreditrådet har bemærket, at det bl.a. på side 69 i bemærkningerne er anført, at det kombinerede bufferkrav vil afhænge af virksomhedens størrelse og spørger til, om det er korrekt, når det kun er kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, der indgår.

Realkreditrådet henviser desuden til, at der i relation til kapitalbevaringsbufferen tales om de samlede risikoeksponeringsbeløb og spørger i den forbindelse til, om det samlede risikoeksponeringsbeløb er lig med de risikovægtede poster, eller der er en forskel, ligesom Realkreditrådet finder, at det vil være nyttigt med en præcisering heraf i bemærkningerne.

Realkreditrådet ser i øvrigt gerne, at det i bemærkningerne til den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer fremgår, at udgangspunktet for størrelsen af denne buffer er i intervallet 0-2,5 pct.

Kommentar

Det kombinerede kapitalbufferkrav er den samlede egentlige kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer forhøjet med en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, jf. for-

slaget til § 5, stk. 1, nr. 30, i lov om finansiel virksomhed. Kapitalbevaringsbufferen skal udgøre mindst 2,5 pct. af virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i CRR, når bufferen er fuldt indfaset. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer skal mindst udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i CRR, multipliceret med den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats.

Det kombinerede kapitalbufferkrav bestående af kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer vil derfor som anført ikke afhænge af virksomhedens størrelse. Lovforslagets bemærkninger tilpasses i overensstemmelse hermed.

Det samlede risikoeksponeringsbeløb, der henvises til i relation til opgørelsen af bufferne, skal beregnes i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i CRR. Den samlede risikoeksponering i artikel 92, stk. 3, i CRR, svarer til opgørelse i relation til risikovægtede poster i gældende lovgivning, jf. bl.a. § 124, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed. Dette kan med fordel præciseres i bemærkningerne.

Det er korrekt, at de kontracykliske buffersatser som udgangspunkt vil blive fastsat til at være mellem 0 og 2,5 pct. af den samlede risikoeksponering for krediteksponeringer, jf. artikel 136, stk. 4, i CRD IV. Buffersatsen kan dog sættes højere end 2,5 pct., såfremt det er berettiget på baggrund af de hensyn, som erhvervs- og vækstministeren lægger til grund ved fastsættelsen af satsen. Der er således ikke nogen specifik øvre grænse for den kontracykliske buffersats. Bemærkningerne kan med fordel præciseres i overensstemmelse med dette.

4.2.3. Koncerninterne eksponeringer

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter fremhæver, at lovforslaget ikke indeholder ændringer i § 182 i lov om finansiel virksomhed om koncerninterne eksponeringer. Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter vurderer, at lovens bestemmelse om tilladelse til koncerninterne eksponeringer regulerer et område, der er dækket af forordningens bestemmelser, og at bestemmelsen derfor bør udgå. Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter fremfører, at forordningen giver den kompetente myndighed (i Danmark Finanstilsynet) mulighed for at træffe beslutning om hel eller delvis undtagelse af koncerninterne eksponeringer fra grænserne for store eksponeringer. Forordningen giver alene mulighed for nationale foranstaltninger, der begrænser koncerninterne eksponeringer i forhold til de generelle regler for eksponeringer, hvis medlemslandet har vedtaget national lovgivning, der kræver, at der vedtages såkaldte strukturforanstaltninger inden for en bankkoncern.

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter vurderer, at § 182, stk. 1, vil indeholde en begrænsning af store eksponeringer. Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter bemærker supplerende, at muligheden for koncerninterne eksponeringer er vigtig for en fleksibel styring af risici og likviditet i kon-

cerner, og særlige danske begrænsninger ud over de begrænsninger, der allerede følger af forordningen, vil være en ulempe for danske institutter og savner en nærmere begrundelse.

Kommentar

Reglerne om tilladelse til koncerninterne eksponeringer i § 182, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal forhindre, at en finansiel virksomhed som datterselskab ikke har den tilstrækkelige ledelsesmæssige selvstændighed således, at der er en potentiel risiko for, at der indgås eksponeringer med en anden virksomhed inden for koncernen, som dattervirksomheden ikke ville have indgået ud fra en sædvanlig erhvervsmæssig varetagelse af egne interesser. § 182 giver således Finanstilsynet mulighed for at dæmme op for, at en krise i en del af en koncern spreder sig til en finansiel virksomhed i koncernen. Bestemmelsen er en national regel, som har været gældende i Danmark i årevis ved siden af reglerne om store eksponeringer i § 145 i lov om finansiel virksomhed (fremover CRR artikel 395).

Finansrådet henviser i sit høringssvar til, at CRR indeholder bestemmelser for, hvor store eksponeringer i forhold til instituttets kapitalgrundlag et institut må have med en enkelt modpart. Hertil bemærkes, at bestemmelsen om begrænsning for store eksponeringer i artikel 395, stk. 1, i CRR i det væsentlige er en videreførelse af den gældende retstilstand, herunder navnlig at et institut ikke må påtage sig en eksponering mod en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, hvis størrelse overstiger 25 pct. af dets justerede kapitalgrundlag.

For eksponeringer mod institutter eller grupper af institutter er beløbsgrænsen i CRR 150 mio. euro under visse forudsætninger, hvorimod beløbsgrænsen i den gældende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed er 1 mia. kr. ligeledes under visse tilsvarende forudsætninger, som dog ikke er identiske med CRR-bestemmelsens forudsætninger.

Disse ændringer ses ikke at kunne begrunde ændringer i nationale bestemmelser om koncerninterne eksponeringer.

Finansrådet henviser videre til, at CRR giver mulighed for, at den kompetente myndighed kan undtage koncerninterne eksponeringer fra grænserne for store engagementer.

Hertil bemærkes, at artikel 400, stk. 2, litra c, i CRR giver de kompetente myndigheder mulighed for helt eller delvis at fritage eksponeringer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, som et institut har mod sit moderselskab, med moderselskabets øvrige datterselskaber eller med sine egne datterselskaber, for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på konsolideret niveau, som instituttet selv er underlagt i overensstemmelse med CRR, direktiv 2002/87/EF eller tilsvarende regler i et tredjeland. Eksponeringer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra artikel 395, stk. 1, eller ej, som eksponeringer mod en tredjepart.

Det følger af CRR, at der er knyttet betingelser til anvendelsen af artikel 400, stk. 2, i CRR. Således fastsætter artikel 400, stk. 3, at der kun vil kunne fritages eksponeringer omhandlet i stk. 2, herunder den ovennævnte litra c, såfremt:

a) eksponeringens særlige karakter, modparten eller forbindelsen mellem instituttet og modparten fjerner eller reducerer risikoen ved eksponeringen, og

b) en resterende koncentrationsrisiko kan imødegås med andre lige så effektive midler såsom de ordninger, processer og mekanismer, der er fastsat i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU.

CRR's bestemmelser om store eksponeringer indebærer således ikke særlige krav, heller ikke krav om en national lovgivning om strukturforanstaltninger inden for en bankkoncern, for at den gældende regulering i § 182, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed kan videreføres.

4.2.4. SIFI-kapitalkrav

4.2.4.1. Anvendelsesområdet for SIFI-kapitalkrav

Finansrådet, Lokale Pengeinstitutter og Realkreditrådet finder, at det bør præciseres, at udgangspunktet vil være, at det er den konsoliderede koncern, der udpeges som SIFI. Dermed vil SIFI-kravene alene finde anvendelse på konsolideret niveau for det øverste kreditinstitut i koncernen, eller på delkonsolideret niveau for det øverste danske kreditinstitut, der indgår i en udenlandsk koncern.

Finansrådet, Lokale Pengeinstitutter og Realkreditrådet henviser til, at dette vil være i overensstemmelse med den politiske aftale om gennemførelse af kravene til SIFI-institutter, og at det samtidig vil bringe udmøntningen af SIFI-reguleringen nærmere de internationale retningslinjer for globale SIFI-institutter og derigennem bidrage til harmoniseringen af SIFI-regulering på tværs af grænser.

Realkreditrådet henleder endvidere opmærksomheden på, at bufferkravene ifølge CRD IV kun finder anvendelse på kreditinstitutter og ikke på finansielle holdingvirksomheder.

Kommentar

Med lovforslaget indføres et krav om, at der skal gælde et SIFI-kapitalkrav for det udpegede SIFI. Ved identifikation af SIFier på koncernniveau skal der tages højde for koncernens samlede systemiske betydning og det forhold, at koncernens virksomheder er tæt forbundne og dermed indebærer risiko for koncernintern smittespredning i tilfælde af økonomiske problemer i dele af koncernen. Dette er i overensstemmelse med SIFI-udvalgets anbefalinger. Lovforslaget vil blive tilpasset, således at det klart fremgår, at SIFI-kapitalkravet, der fastsættes på koncernniveau, ligeledes fastsættes med samme procentvise krav på såvel konsolideret niveau som til hvert enkelt kreditinstitut i koncernen.

I forhold til Realkreditrådets bemærkning om, at kapitalbufferkravene ikke finder anvendelse på finansielle holdingvirksomheder, kan det bekræftes, at finansielle holdingvirksomheder ikke er omfattet af kapitalbufferkrav på solo-niveau. Dette fremgår af bemærkningerne til forslaget til ny § 125 e, stk. 1.

Forslaget til ny § 125 e i lov om finansiel virksomhed implementerer direktivets bestemmelser om opgørelse af det kombinerede kapitalbufferkrav på konsolideret grundlag. Det foreslås således med § 125 e, stk. 1, at indføre kapitalbufferkrav for koncerner på et konsolideret grundlag, således at danske finansielle moderholdingvirksomheder indgår i konsolideringskravet og dermed opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav, men at pligten til at overholde bestemmelserne i §§ 125 a-125 c på koncernniveau påhviler det øverste danske pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I i koncernen.

Anvendelsesområdet for bestemmelsen følger således som udgangspunkt anvendelsesområdet for opgørelse af solvenskrav på konsolideret grundlag. Dvs. i det omfang, der skal opgøres solvenskrav på konsolideret grundlag for koncerner, skal der tillige opgøres kapitalbufferkrav på konsolideret grundlag. Der stilles dog ikke kapitalbufferkrav på soloniveau for finansielle holdingvirksomheder.

Der skal som udgangspunkt kun foretages en konsolideret opgørelse med den øverste modervirksomhed. Hvis eksempelvis en koncern, hvor en finansiell holdingvirksomhed er modervirksomhed, overholder de foreslåede bestemmelser i §§ 125 a-125 c, stilles der ikke særskilt krav om, at en delkoncern af denne koncern, hvor en finansiell holdingvirksomhed er modervirksomhed, skal iagttage bestemmelserne. Finanstilsynet kan dog efter bestemmelsen beslutte, at reglerne finder anvendelse på delkonsolideret niveau.

Lovtekst og bemærkninger tilpasses, således at det klart fremgår, at SIFI-kapitalkravet, der fastsættes på koncernniveau, skal fastsættes med samme procentvise krav på såvel konsolideret niveau og til hvert enkelt kreditinstitut i koncernen.

4.2.4.2. SIFI-kapitalbuffer ved systemiskhed over 35

Danmarks Nationalbank anfører, at også institutter med en systemiskhed over 35 med forslaget vil blive tildelt et SIFI-kapitalkrav på 3,0 pct. Danmarks Nationalbank henviser i den forbindelse til SIFI-udvalgets anbefaling om, at der oprettes en ny kategori med tilhørende højere kapitalkrav, hvis et institut skulle få en systemiskhed over 35. Danmarks Nationalbank fremhæver, at en ekstra kategori kan begrænse SIFlernes incitament til at øge deres systemiskhed.

Kommentar

Bestemmelsen er en udmøntning af den politiske aftale. Forslaget fastsætter den højeste SIFI-kapitalbuffer til 3 pct. Dette sker bl.a. af hensyn til at

bringe kravet på linje med kravene i sammenlignelige lande. Der vil i 2017 blive gjort status for slutniveauet for danske SIFler i lyset af kravene i andre udvalgte lande. Det er vurderingen, at den foreslåede højeste SIFI-kapitalbuffer er hensigtsmæssig henset til danske SIFlers systemiskhed på nuværende tidspunkt.

4.2.4.3. Systemiske SIFI-buffersatser i lovteksten

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter finder, at det af lovteksten til ny § 125 h i lov om finansiel virksomhed bør fremgå, hvilken systemisk buffersats, der knytter sig til de forskellige kategorier af systemiskhed, jf. forslaget til ny § 308, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed om beregningen af systemiskheden af et SIFI.

Realkreditforeningen anfører, at det ikke synes velbegrunder, at de satser for den systemiske risikobuffer, der skal gælde ved forskellige grader af systemiskhed, og som blev aftalt i forbindelse med den politiske aftale, ikke kan genfindes i lovteksten, hvor der i stedet findes en hjemmel til, at ministeren kan fastsætte satserne.

Finansrådet, Lokale Pengeinstitutter og Realkreditforeningen henviser til, at de buffersatser, der knytter sig til de forskellige kategorier af systemiskhed, er helt centrale for SIFI-reguleringen, og at de derfor bør være forankret i selve loven og ikke reguleret indirekte i bemærkningerne til lovforslaget og kun kunne ændres ved lov. Der henvises til, at tilsvarende gør sig gældende for indfasningen af buffersatserne, der knytter sig til de forskellige kategorier af systemiskhed.

Kommentar

Med lovforslaget foreslås at indføre en systemisk buffer, jf. artikel 133 i CRD IV.

Det fremgår af lovforslaget, at den systemiske buffer primært skal anvendes til at fastsætte de SIFI-kapitalkrav, der er aftalt i den politiske aftale af 10. oktober 2013. Den systemiske buffer foreslås dog desuden at kunne fastsættes for hele sektoren for, i overensstemmelse med CRD IV, at kunne forebygge og begrænse langsigtede ikke-cykliske systemiske eller makroprudentielle risici.

SIFI-kapitalkravene skal således fastsættes inden for rammerne af den systemiske buffer i CRD IV, jf. artikel 133.

Artikel 133 i CRD IV fastsætter nogle nærmere bestemte procedurer, som den kompetente myndighed/udpegede myndighed skal følge i forbindelse med fastsættelsen af en systemisk buffersats. Proceduren afhænger af, hvor høj en buffersats man ønsker at sætte, samt hvilke eksponeringer, satsen skal finde anvendelse på. Procedurebestemmelserne skal sikre, at EU-systemet kan imødegå, at en systemisk buffer får uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har ind-

gået aftale med på det finansielle område eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds funktion.

Det fremgår således klart af direktivet, at der skal ske underretning af Kommissionen, ESRB, EBA m.v., inden fastsættelsen eller genfastsættelsen af en systemisk buffersats.

Da SIFI-kapitalkravene foreslås fastsat inden for rammerne af den systemiske buffer, er Danmark underlagt en forpligtelse til at følge direktivets procedurebestemmelser i artikel 133 i forbindelse med fastsættelsen af SIFI-kapitalkravene. Det vurderes, at for at Danmark kan overholde sine forpligtigelser efter direktivet bør EU-systemet notificeres, inden selve fastsættelsen af kravene, i overensstemmelse med direktivets bestemmelser herom.

Derfor er SIFI-kapitalkravene ikke fastsat direkte i lovtæksten, men erhvervs- og vækstministeren er bemyndiget til at fastsætte dem i overensstemmelse med procedurereglerne herfor i direktivet. Den valgte model tager tillige højde for, at den systemiske buffer også skal kunne bruges for hele sektoren i overensstemmelse med CRD IV, i fald det måtte være nødvendigt for at forebygge og begrænse langsigtede ikkecykliske systemiske eller makroprudentielle risici.

For at skabe klarhed om, at de aftalte kapitalkrav implementeres, henviser lovbemærkningerne udtrykkeligt til, hvilke SIFI-kapitalkrav, herunder den gradvise indfasning af SIFI-kapitalkravene, som erhvervs- og vækstministeren vil fastsætte i medfør af bemyndigelsen.

4.2.4.4. Differentierede buffersatser

Realkreditforeningen anfører, at realkreditsystemet udgør et fundingfællesskab, hvor vanskeligheder i ét institut i høj grad påvirker de øvrige institutters muligheder for at sælge obligationer til gunstige priser. Dermed er selve realkreditsystemet vigtigt, ikke i kraft af de enkelte instituts størrelse eller størrelsen på koncernforbundne selskaber, men fordi det udgør et fællesskab. Realkreditforeningen havde derfor gerne set, at regeringen havde sikret ens vilkår for alle realkreditinstitutter med hensyn til den systemiske buffersats.

Kommentar

Bestemmelsen er en udmøntning af den politiske aftale. I henhold til forslaget differentieres kapitalkravet efter SIFiernes systemiskhed. Differentieringen vurderes hensigtsmæssig henset til, at de mest systemiske SIFier generelt kan anses for at udgøre en større risiko for samfundsøkonomien som helhed, end de mindre systemiske institutter. Differentiering indgår desuden i SIFI-regulering i sammenlignelige lande samt i rammebestemmelserne om SIFI-regulering i CRD IV/CRR.

4.2.5. Ændring af ”engagement” til ”eksponering”

Realkreditrådet kommenterer den generelle ændring af ”engagement” til ”eksponering” og finder det tvivlsomt, at der ikke sker en materiel ændring af reglerne. Eksponering er i de gældende regler defineret i § 4, stk. 2, i kapitaldækningsbekendtgørelsen, hvor definitionen ikke er den samme som definitionen af engagement i § 5, stk. 1, nr. 16, i lov om finansiel virksomhed. Endvidere fremgår den samme definition af eksponering som i kapitaldækningsbekendtgørelsen af artikel 5, nr. 1, i CRR, hvor definitionen specifikt gælder for kapitalkravene i relation til kreditrisici. Realkreditrådet mener derfor, at der er en risiko for, at der vil opstå en begrebsforvirring.

Kommentar

Som det fremgår af lovbemærkningerne, er det ikke hensigten, at der sker en materiel ændring af definitionen, men at der udelukkende sker en ensretning af sprogbrugen. I CRR er der særlige definitioner af ”eksponering”, som kun vedrører visse dele af CRR, og som adskiller sig fra den generelle definition i § 5, stk. 1, nr. 16, i lov om finansiel virksomhed. Det drejer sig om artikel 5, nr. 1, i CRR, der kun vedrører tredje del, afsnit II, af CRR og artikel 389 i CRR, der kun vedrører fjerde del af CRR. Da disse særlige definitioner kun vedrører visse dele af CRR, kan den generelle definition i lov om finansiel virksomhed godt adskille sig herfra. Definitionen i kapitaldækningsbekendtgørelsen vil udgå ved revision af bekendtgørelsen, da forholdet nu reguleres i CRR. Der vil således være en generel definition i lov om finansiel virksomhed og nogle særlige definitioner i CRR, der kun relaterer sig til specifikke dele af CRR. Det vurderes ikke, at dette giver anledning til begrebsforvirring.

4.3. Likviditet

4.3.1. Specifikke likviditetskrav for enkelte institutter eller grupper af institutter

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter finder, at den del af lovforslaget som påpeger, at Finanstilsynet kan pålægge institutter ekstra likviditetskrav på basis af systemiske likviditetsrisici bør indgå i SIFI-lovforslaget og ikke i nærværende lovforslag. Realkreditforeningen, Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter mener desuden, at det ikke bør være muligt at pålægge institutter ekstra likviditetskrav ud fra en gruppe-/sektorbetragtning, da dette ikke er specificeret i artikel 105 i CRD IV.

Realkreditrådet anfører, at der bør indføres yderligere specifikke kriterier, f.eks. et proportionalitetsprincip, i lovbemærkningerne, samt at instituttet skal høres, før der sættes et højere specifikt krav.

Kommentar

Indførelsen af muligheden for at pålægge institutter likviditetskrav ud fra en gruppe-/sektorbetragtning følger af artikel 103 i CRD IV, men ikke af artikel 105 direkte. Dette fremgår dog ikke tilstrækkeligt tydeligt af lovforslagets bemærkninger, hvorfor der kan opstå en misforståelse af, at sådanne krav ikke bør kunne anlægges. Indførelsen af krav med ud-

gangspunkt i systemiske likviditetsrisici begrænser sig ikke til at indføre krav for SIFI-institutter, men for institutter eller grupper af institutter, hvis likviditetsrisici samlet vurderes at være systemisk relevante. Af denne grund er bestemmelsen foreslået indført i denne første del af CRD IV-lovpakken, og ikke i den del der indeholder regulering af SIFierne. Bemærkningerne til bestemmelsen præciseres for at undgå misforståelser. Herudover anføres det i bemærkningerne, at der kommer retningslinjer fra EBA, som bl.a. omhandler, hvordan tilsvarende risici skal vurderes.

4.3.2. Indførelsen af nyt likviditetsdækningskrav, krav til stabil finansiering og ophævelsen af § 152-likviditetskravet

Danmarks Nationalbank anbefaler, at § 152-likviditetskravet fastholdes frem til den fulde implementering af LCR i 2018, uafhængigt af hvorledes den endelige definition af LCR bliver. Danmarks Nationalbank fremfører, at det ikke er muligt entydigt at sige, hvilket niveau LCR skal have for at blive bindende ift. § 152 i lov om finansiel virksomhed, da det vil variere på tværs af institutter, og at det derfor er mest forsvarligt at fastholde § 152-kravet indtil 2018.

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter finder det uhensigtsmæssigt at fastholde § 152-likviditetskravet under indfasningsperioden for LCR. De påpeger, at det medfører unødige administrative byrder at skulle overholde begge krav samtidig, og finder at der ved fastholdelse af § 152-likviditetskravet er risiko for, at danske institutter underlægges skrappe krav end andre europæiske institutter. Såfremt forslaget fastholdes, foreslår Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter dog, at institutter, som frivilligt forpligter sig til at overholde det fuldt indfasede LCR-krav fra 1. januar 2015, bør undtages fra at opgøre og rapportere § 152-likviditetskravet. Endelig mener Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter, at bestemmelsen om indførelsen af et krav om stabil finansiering kun bør være gældende for perioden 1. januar 2017 til 1. januar 2018, og at der bør gives forsikringer om, at bestemmelsen ikke sigter på en tidlig implementering af NSFR-kravet.

Realkreditforeningen ønsker, at der sikres en lang indfasningsperiode for eventuelle regler for stabil finansiering, og at det sikres, at reglerne løbende ensrettes med EU-reglerne.

Realkreditrådet ser ikke behov for, at erhvervs- og vækstministeren får adgang til at fastlægge nærmere krav til stabil finansiering. Hvis denne adgang indføres, ønsker Realkreditrådet at hjemmelen afgrænses på en lang række områder, således at det bl.a. understreges, at der ikke vil blive udstedt regler, der medfører væsentlige ændringer i den danske realkreditmodel. Yderligere påpeger Realkreditrådet, at § 153-kravet om placering af midler i et realkreditinstitut bør ophæves ved indførelsen af et LCR for realkreditinstitutter.

Kommentar

I henhold til den politiske aftale om implementering af CRD IV m.v. fastholdes lovforslaget, således at udfasningsperioden af § 152-kravet (likvi-

ditetsgulvet) løber til og med 2016. Det er en forudsætning for, at § 152 udfases gradvist, at den endelige definition af LCR indebærer, at nogle institutter kan få lempelse i forhold til deres nuværende likviditetskrav. Det vurderes at de administrative byrder ved at skulle overholde LCR kravet og § 152 kravet samtidig er minimale. § 152 kravet har eksisteret i snart 100 år og institutterne er således særdeles vant til at opgøre og efterleve kravet. Der er således ingen etableringsomkostninger forbundet hermed. Yderligere tilsiger god likviditetsstyring at et pengeinstitut under alle omstændigheder bør opgøre og have overblik over alle delelementerne i § 152-kravet, hvorfor den administrative byrde ved at opgøre det samlede krav må anses for yderst begrænset. For at imødekomme sektorens kommentarer indføres der mulighed for, at institutter, der forpligter sig til at leve fuldt op til LCR allerede fra 2015, kan undtages fra likviditetsgulvkravet.

For så vidt angår forslaget til indførelsen af en hjemmel til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler for stabil finansiering ændres lovforslaget, således at denne hjemmel udgår. Dette sker for at imødekomme organisationernes ønsker på området, og da der ikke vurderes at være behov for denne hjemmel for at implementere CRD IV/CRR. Sektoren vil dog fortsat skulle overholde kravene om stabil finansiering, som disse følger af artikel 413, stk. 1, i CRR.

For så vidt angår afskaffelsen af § 153, imødekommes sektorens bekymring, og det foreslås, at denne bestemmelse afskaffes på samme betingelser og efter samme tidsplan som § 152-likviditetskravet for pengeinstitutter. § 153 kan ses som realkreditinstitutternes pendant til § 152-kravet for pengeinstitutter, idet bestemmelsen fastsætter krav til størrelsen og sammensætningen af institutternes beholdning af likvide midler.

4.3.3. Likviditetstilsyn

Med CRD IV sættes der et nyt kortsigtet likviditetsmål (Liquidity Coverage Ratio – LCR) i kraft. Dette indebærer endvidere krav om rapportering på en række nye likviditetsdata. Dette er kort beskrevet i punkt 2.5 og 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger om likviditetstilsyn.

Danmarks Skibskredit gør i denne forbindelse opmærksom på, at indberetningskravet ikke er yderligere beskrevet i lovforslaget, og der ikke er foretaget henvisninger til relevante dele af CRR sjette del.

Kommentar

Indberetningskravet i CRR er ikke yderligere beskrevet i bemærkningerne til lov om finansiel virksomhed som følge af, at CRR finder direkte anvendelse. LCR-indberetningskravet, som beskrevet i CRR sjette del, finder dermed i sin helhed anvendelse.

4.4. Gearingsrisiko

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter anfører, at det er vigtigt, at en kommende overvågning af virksomhedernes gearing baseres på opgørelsen af gearingsmålet, der er defineret i forordningen (CRR). Endvidere

finder Finansrådet det vigtigt, at der ikke som led i søjle 2-processen fastsættes egentlige gearingskrav til danske institutter forud for en eventuel kommende EU-lovgivning om bindende gearingskrav.

Kommentar

Kreditinstitutter skal ifølge CRR opgøre gearingsgraden, fra 2015 offentliggøre oplysninger om gearingsrisici og skal ifølge CRD IV overvåge og styre risikoen for overdreven gearing. Reglerne om risiko for overdreven gearing er nærmere bestemt blevet indføjet i bestemmelserne i CRD IV om søjle 2-processen. Kravene til overvågning og styring af gearingsrisici implementeres i det danske regelsæt omhandlende søjle 2-processen, herunder i bilag 1 i Bekendtgørelse om kapitaldækning, vejledning om tilstrækkelig basiskapital og solvensbehov samt bekendtgørelse om ledelse og styring. Finanstilsynet skal ifølge CRD IV kontrollere og vurdere instituttets eksponering over for overdreven gearing, herunder ud fra gearingsgraden. Finanstilsynet kan baseret på en konkret og institutspecifik vurdering fastsætte et kapitalkrav med henblik på at mindske instituttets gearing. Finansrådets høringssvar har givet anledning til udbygning af bemærkningerne til den foreslåede nyaffatning af § 124 i lov om finansiel virksomhed.

4.5. Systemiske værktøjer og muligheden for at sætte højere krav

4.5.1. Makroprudentielle tiltag

Danmarks Nationalbank anfører, at der i lovforslaget ifølge CRD IV/CRR skal udpeges en udøvende myndighed for kapitalbevaringsbufferen, den kontracykliske kapitalbuffer og for de midlertidige skærpselser, der nationalt kan indføres på udvalgte områder i CRD IV og CRR. Med lovforslaget udpeges erhvervs- og vækstministeren som udøvende myndighed. Det er Danmarks Nationalbanks holdning, at ansvaret bør tildeles Finanstilsynet eller Det Systemiske Risikoråd, da der er risiko for, at de makroprudentielle tiltag bliver taget for sent, at man politisk helt undlader at gøre noget, eller at det, der gøres, er utilstrækkeligt, hvis ansvaret placeres hos erhvervs- og vækstministeren. Danmarks Nationalbank finder derfor, at uafhængighed af den makroprudentielle myndighed bør vægtes højt. Danmarks Nationalbank henviser i den forbindelse til, at foreløbige meldinger fra andre lande i Europa tyder på, at langt hovedparten vil tildele en uafhængig myndighed rollen som udøvende myndighed og dermed følge internationale anbefalinger fra IMF og ESRB.

Danmarks Nationalbank fremhæver desuden, at Folketinget har nedsat Det Systemiske Risikoråd med henblik på at overvåge systemiske finansielle risici og henstille om tiltag, der kan forebygge og håndtere sådanne risici. For at det Systemiske Risikoråd effektivt kan udfylde sin rolle, er det efter Danmarks Nationalbanks opfattelse nødvendigt, at Det Systemiske Risikoråd 1) inddrages i udarbejdelse af analysegrundlag for anvendelsen af makroprudentielle instrumenter, og 2) kan rette henstilling til den udøvende myndighed om fastsættelse af makroprudentielle instrumenter. For at etablere det bedst mulige beslutningsgrundlag mener Danmarks Nationalbank, at Det Systemiske Risikoråd skal løse opgaven

med analysegrundlaget, og at Finanstilsynet og andre medlemmer herigennem skal bidrage hertil.

Danmarks Nationalbank anfører endvidere, at såfremt erhvervs- og vækstministeren bliver udøvende myndighed for makroprudentielle instrumenter, som fastsættes administrativt, har Det Systemiske Risikoråd med den eksisterende lovgivning ikke umiddelbart hjemmel til at rette henstilling til regeringen om den konkrete anvendelse af disse instrumenter. Det er efter Danmarks Nationalbanks opfattelse vigtigt, at Det Systemiske Risikoråd har mulighed for at rette henstilling til regeringen om alle instrumenter inden for det finansielle område, der kan forebygge systemiske finansielle risici.

Realkreditrådet anfører, at adgangen til at anvende de makroprudentielle værktøjer i alle situationer skal være givet til erhvervs- og vækstministeren. Dermed bliver anvendelsen politisk forankret frem for at være overladt til Finanstilsynet. Konkret foreslås det, at adgangen i § 350 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed til at lave nationale foranstaltninger i stedet bliver forankret hos ministeren.

Kommentar

I henhold til den politiske aftale om implementering af CRD IV m.v. fastholdes modellen i lovudkastet, hvorefter erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til – på baggrund af oplæg fra Finanstilsynet – at kunne aktivere og fastsætte størrelsen af den kontracykliske kapitalbuffer. Erhvervs- og vækstministerens aktivering og fastsættelse af bufferen kan ske på baggrund af en henstilling fra Det Systemiske Risikoråd.

Det Systemiske Risikoråd har hjemmel til at komme med henstillinger til erhvervs- og vækstministeren i medfør af den gældende lovgivning.

Forslaget til § 350 a muliggør en gennemførelse af artikel 458 i CRR og giver medlemsstaterne mulighed for på enkelte områder at fastsætte højere krav end det, der følger af CRD IV/CRR. Det fremgår af artikel 458, stk. 1, i CRR, at medlemsstaten skal udpege den myndighed, der er ansvarlig for anvendelsen af bestemmelsen.

I henhold til den politiske aftale om implementering af CRD IV m.v. tilrettes forslaget, således at bemyndigelsen til at anvende de makroprudentielle værktøjer gives til erhvervs- og vækstministeren, som bemyndiges til at kunne fastsætte højere krav til håndtering af systemiske risici i alle situationer, også hvor sådanne krav ikke skal godkendes i EU. Der vil forinden skulle ske høring af Det Systemiske Risikoråd.

Det Systemiske Risikoråd har i medfør af lov om finansiel virksomhed hjemmel til at komme med henstillinger til Finanstilsynet og – hvis det vedrører lovgivning – til regeringen. Med lovgivning henvises her til love og bekendtgørelser udstedt af ministre. Det kan i nogle tilfælde være relevant at rette henstillinger til andre myndigheder. Henstilles der således

til ændring af bekendtgørelser udstedt af f.eks. Finanstilsynet, skal en sådan henstilling rettes mod Finanstilsynet.

Det Systemiske Risikoråd kan komme med henstillinger om den kontracykliske kapitalbuffer, kapitalbevaringsbufferen m.v. til erhvervs- og vækstministeren i medfør af lov om finansiel virksomhed – hvilket vil blive præciseret i lovforslagets bemærkninger.

4.5.2. Omfanget af anvendelsen af de makroprudentielle værktøjer

Realkreditrådet anfører, at anvendelsen af adgangen for erhvervs- og vækstministeren og Finanstilsynet til at anvende makroprudentielle værktøjer bør ske i begrænset omfang. De makroprudentielle værktøjer kan f.eks. være højere risikovægte til at håndtere aktivbobler inden for beboelses- og erhvervsjendomssektoren og dermed højere kapitalkrav til udlån på disse områder. Det vil eksempelvis kunne være en ekstra omkostning til realkreditinstituttet.

Kommentar

Anvendelsen af de makroprudentielle værktøjer iværksættes for at modvirke risikoopbygning med potentielle negative implikationer for den finansielle stabilitet og for samfundsøkonomien. Ved at fastsætte højere risikovægte på udlån mod fast ejendom, skal institutterne derved holde mere kapital til at imødegå eventuelle tab på denne udlånsvirksomhed. Omkostninger i form af kapitalkrav, der modvirker risikoopbygning af systemisk karakter, skal opvejes mod negative effekter for samfundsøkonomien, såfremt en systemisk risiko (f.eks. aktivboble) måtte materialisere sig.

4.5.3. Systemiske risici

Danmarks Nationalbank anfører, at Finanstilsynet ifølge CRD IV kan fastsætte højere kapitalkrav for et institut eller en gruppe af institutter af hensyn til systemisk risiko. Det fremgår imidlertid ikke af loven eller lovbemærkningerne. Det vurderes hensigtsmæssigt at sikre, at Finanstilsynet har denne hjemmel.

Kommentar

Med henblik på korrekt implementering af artikel 103 i CRD IV vil der blive indsat hjemmel i lovforslaget til, at Finanstilsynet – ud over det individuelle solvenskrav – kan fastsætte højere kapitalkrav for en gruppe af institutter med lignende risikoprofiler. Denne hjemmel kan anvendes, hvis Finanstilsynet som led i sit tilsyn fastslår, at institutter med lignende risikoprofiler – såsom lignende forretningsmodeller eller geografisk placering af deres eksponeringer – er eller kan blive eksponeret for tilsvarende risici eller udgør tilsvarende risici for det finansielle system.

4.5.4. Det Systemiske Risikoråds henstillinger

Danmarks Nationalbank anfører, at ifølge lovforslaget bliver erhvervs- og vækstministeren udøvende myndighed for makroprudentielle instrumenter. I den forbindelse er det efter Danmarks Nationalbanks opfattelse vigtigt, at Det Systemiske Risikoråd har mulighed for at rette henstilling om

alle instrumenter inden for det finansielle område, der kan forebygge systemiske finansielle risici uanset, hvem der er udøvende myndighed.

Kommentar

I henhold til den politiske aftale af 10. oktober 2013 er bemyndigelsen til at anvende de makroprudentielle værktøjer givet til erhvervs- og vækstministeren, som bemyndiges til at kunne fastsætte højere krav til håndtering af systemiske risici i alle situationer, også hvor sådanne krav ikke skal godkendes i EU. Der vil forinden skulle ske høring af Det Systemiske Risikoråd.

Det Systemiske Risikoråd har i medfør af lov om finansiell virksomhed hjemmel til at komme med henstillinger til Finanstilsynet og – hvis det vedrører lovgivning – til regeringen. Med lovgivning henvises her til love og bekendtgørelser udstedt af ministre. Det kan i nogle tilfælde være relevant at rette henstillinger til andre myndigheder. Henstilles der således til ændring af bekendtgørelser udstedt af f.eks. Finanstilsynet, skal en sådan henstilling rettes mod Finanstilsynet.

Det Systemiske Risikoråd kan endvidere komme med henstillinger om den kontracykliske kapitalbuffer, kapitalbevaringsbufferen m.v. til erhvervs- og vækstministeren i medfør af lov om finansiell virksomhed – hvilket er præciseret i lovforslagets bemærkninger.

4.5.5. Højere kapitalkrav af hensyn til systemisk risiko

Danmarks Nationalbank anfører, at Finanstilsynet ifølge CRDIV kan fastsætte højere kapitalkrav for et institut eller en gruppe af institutter af hensyn til systemisk risiko. Det fremgår imidlertid ikke direkte af loven eller lovbemærkningerne. Det bør ifølge Danmarks Nationalbank sikres, at Finanstilsynet har denne hjemmel. Danmarks Nationalbank bemærker, at det kan tilføjes i lovbemærkningerne til lovforslagets § 124.

Kommentar

Finanstilsynets adgang til at fastsætte et højere kapitalkrav følger af § 124 i lov om finansiell virksomhed, og med ordlyden af lovforslagets § 124 har Finanstilsynet også hjemmel til at fastsætte højere kapitalkrav (yderligere kapitalgrundlagskrav) for et institut eller en gruppe af institutter af hensyn til systemisk risiko. I vurderingen af behov for at tilføre et yderligere kapitalgrundlagskrav til dækning af risici, som et institut er eller kan blive eksponeret for, indgår videre en hensyntagen til en række elementer, der følger af CRDIV, og der er i vidt omfang tale om en videreførelse af tidligere direktivtekst. Det eksplicite krav om, at de kompetente myndigheder også skal inddrage vurderingen af den systemiske risiko er imidlertid nyt. I bemærkningerne til § 124 tilføjes derfor ligeledes eksplicit, at der i vurderingen af behov for højere kapitalkrav også indgår en hensyntagen til systemisk risiko.

4.6. Værdiansættelse af skibe

Danmarks Skibskredit ønsker for så vidt angår lån til skibe finansieret med skibskreditobligationer at få bekræftet, at der alene er tale om en be-

skrivelse af gældende principper for værdiansættelse af skibe, og at der med præciseringen i bemærkningerne til hjemmelsbestemmelsen om værdiansættelse ikke er tilsigtet nogen materiel ændring af værdiansættelsesprincipperne.

Kommentarer

Det bekræftes, at der med lovforslaget ikke er søgt foretaget en materiel ændring af værdiansættelsesprincipperne, for så vidt angår skibe, som indgår i sikkerhedsgrundlaget for skibskreditobligationer.

4.7. Koncernregler og konsolidering

Forsikring & Pension henleder opmærksomheden på høringsbrevet, som blev fremsendt i forbindelse med udsendelse af nærværende lovudkast, hvoraf det fremgår, at der inden vedtagelse af nærværende lovforslag vil blive foretaget en nødvendig tilpasning i forhold til lovforslag, der endnu ikke er trådt i kraft, men som træder i kraft den 1. januar 2014 eller før.

Forsikring & Pension anmoder i den forbindelse om, at der skal ske en ny høring af OKT II-samlelovforslaget, og at det heraf skal præciseres, at OKT II-samlelovforslaget skal ses i sammenhæng med ændringen af koncern- og konsolideringsreglerne i nærværende lovforslag. Forsikring & Pension finder det ikke muligt at gennemskue disse ændringer i koncern- og konsolideringsreglerne ved et ikke-opdateret lovudkast.

I den forbindelse fremhæver Forsikring & Pension yderligere, at det ikke er retvisende, at det fremgår af bemærkningerne, at alle finansielle koncerner i Danmark fremover vil blive mødt af kapitalkrav enten i medfør af CRR eller lov om finansiell virksomhed. Forsikring & Pension henviser til de kommende blandede forsikringsholdingvirksomheder, som foreslås indført i lov om finansiell virksomhed, ikke vil blive mødt af sådanne kapitalkrav i henhold til solvens II-reglerne.

Tilsvarende vil kommende governancekrav ikke finde anvendelse i samme omfang på alle virksomheder i koncerner. Endvidere mener Forsikring & Pension, at det ikke er hensigtsmæssigt, at § 71 i lov om finansiell virksomhed, for så vidt angår lønpolitik, skal efterleves på koncernniveau for alle selskaber i koncernen, da dette er mere vidtgående end den bagvedliggende EU-regulering.

Forsikring & Pension foreslår, at det tydeligt fremgår af lovforslaget, at koncernreguleringen vedrører de koncerner, der omfattes af CRD IV/CRR, mens forsikringsholdingvirksomheder og blandet forsikringsholdingvirksomheder reguleres på grundlag af den kommende EU-regulering på området og dermed ikke omfattes af lovændringen og således hverken af CRD IV/CRR kapitalkrav eller af udvidede governancekrav.

Kommentar

Som det fremgår af høringsbrevet, er nærværende lovforslag såvel som OKT II-forslaget udarbejdet i forhold til gældende ret, og der vil på et

senere tidspunkt inden vedtagelsen blive foretaget en nødvendig tilpasning af lovforslaget i forhold til lovforslag, der endnu ikke er trådt i kraft, men som træder i kraft den 1. januar 2014 eller før. Denne tilpasning vil først kunne ske i form af et ændringsforslag til nærværende lovforslag efter fremsættelsen, da lovforslag på fremsættelsestidspunktet skal være udarbejdet i forhold til gældende ret.

For finansielle holdingvirksomheder, som ikke er omfattet af CRD IV/CRR, vil kapitalkravet i § 170, stk. 1, være uændret. Det skal fremhæves, at en forsikringsholdingvirksomhed eller en blandet forsikringsholdingvirksomhed med OKT II-samlelovforslaget ikke er omfattet af definitionen på en finansiel holdingvirksomhed og dermed ikke er omfattet af den foreslåede § 170, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Med hensyn til reglerne om udvidede governancekrav samt lønpolitik skal Finanstilsynet gøre opmærksom på, at de kommende forsikringsholdingvirksomheder vil være omfattet af disse regler. Dette er politisk bestemt jf. afsnittet om lønpolitik s. 13, pkt. 4.1.3.

Finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder vil som udgangspunkt skulle leve op til alle kravene i § 71-bekendtgørelserne, men det afhænger af den enkelte virksomheds forhold, hvilke foranstaltninger der skal til, for at kravet i bekendtgørelsen kan anses for opfyldt. Det er den enkelte virksomheds bestyrelse og direktion, der på grundlag af et proportionalitetsprincip beslutter, hvilke foranstaltninger der er tilstrækkelige til, at virksomheden drives på betryggende vis, og at bestemmelserne overholdes.

4.8. Lånegrænser

Realkreditforeningen fremhæver, at overblikket over lånegrænser m.v. vanskeliggøres af, at reglerne herom nu splittes op mellem CRR, lov om finansiel virksomhed og lov om realkreditlån og realkreditobligationer. Det giver overordnet et ønske om, at Finanstilsynet etablerer og vedligeholder en samlet regelsamling med både lov om finansiel virksomhed og CRR.

Kommentar

Både nationale regler og EU-regler vil fortsat være tilgængelige på Finanstilsynets hjemmeside.

4.9. Anmeldelse af pant til tinglysning

Realkreditrådet har med tilfredshed noteret, at der fortsat er adgang til at lade garantier for tinglysning indgå med pantet som underliggende aktiv i en SDO/SDRO, når pantebrevet er anmeldt til tinglysning, jf. bemærkningerne på s. 231 i lovudkastet.

Realkreditrådet savner en tydeliggørelse heraf i § 3, nr. 2, i lovforslaget (§ 8, stk. 6, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. (LRR)). Desuden mener Realkreditrådet, at der bør ske en konsekvensrettelse,

dvs. sletning af sidste punktum i § 2, stk. 3, i LRR. Dette punktum omhandler alene SDRO'er.

Kommentar

Ændringerne af § 8, stk. 6, i LRR tilsigter at viderefører de gældende regler for realkrediters udlån mod midlertidig garanti.

Det fremgår af §§ 33 a og 33 b i den gældende LRR, at realkreditinstitutter kan udstede særligt dækkede realkreditobligationer på grundlag af udlån, jf. § 2, stk. 1 og 3, i LRR og særligt dækkede obligationer på grundlag af de aktiver, som er oplyst i § 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed.

Aktiverne, som er nævnt i § 152, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed, vil fremover fremgå af artikel 129, stk. 1, 1. afsnit, litra a-f, og 3. afsnit, i CRR.

Da det fremover fremgår af forordningen, hvilke aktiver som kan ligge til sikkerhed for en udstedelse af særligt dækkede obligationer, kan der ikke lovgives om dette nationalt, da der vil være tale om en fortolkning af artikel 129, stk. 1, i CRR. Det kan derfor ikke tydeliggøres i lovforslagets § 3, nr. 2, (§ 8, stk. 6, i LRR) i.

Det er kun lån med pant i fast ejendom samt visse fordringer på offentlige myndigheder, som kan ligge til sikkerhed for særligt dækkede realkreditobligationer, da § 33 a i LRR henviser til § 2, stk. 1 og 3, i LRR. Bestemmelsen i § 2, stk. 3, 1. pkt., er således en præcisering af, hvad der forstås ved pant i fast ejendom i stk. 1, og den er kun relevant for særligt dækkede realkreditobligationer, hvilket er præciseret i § 2, stk. 3, 2. pkt.

4.10. Kravet om udarbejdelse af genopretningsplaner

Dansk Aktionærforening bemærker, at det i forbindelse med genopretning er vigtigt at være opmærksom på såvel de små kunder som de små aktionærer.

Finansrådet bemærker til forslaget om genopretningsplaner, at der for de fleste pengeinstitutter er tale om et nyt krav, og at der derfor vil være brug for en rimelig tid til at arbejde med og vedtage en sådan genopretningsplan, efter at regelgrundlaget kendes. Hertil kommer, at Det Systemiske Risikoråd vil skulle bruge tid til at vurdere, om der er institutter, som kan fritages fra at skulle udarbejde genopretningsplaner. Lovens ikrafttræden den 1. januar 2014 vil derfor i særlig grad være en stor udfordring for institutterne set i relation til udarbejdelse af genopretningsplaner.

Realkreditrådet bemærker, at udarbejdelse af genopretningsplaner vil ske i en proces af en vis varighed i institutterne, da der er tale om strategiske beslutninger, som kræver fremlæggelse og godkendelse i instituttets bestyrelse. En proces, som i øvrigt først kan afsluttes, når Finanstilsynet har fastsat nærmere krav til indholdet af planen. Det er ikke retssikkerheds-

mæssigt holdbart, at institutterne kan stå over for påbud fra Finanstilsynet ved manglende fuld efterlevelse. Realkreditrådet bemærker videre, at det er en urimelig kort frist, der gives til institutterne til at fastlægge en genopretningsplan, især når kravene hertil endnu ikke er kendte. Realkreditrådet går derfor ud fra, at institutterne ikke får et påbud fra Finanstilsynet ved manglende fuld efterlevelse fra den 1. januar 2014.

Kommentar

Det følger af CRD IV, at de kompetente myndigheder sikrer, at der fastlægges genopretningsplaner af for genoprettelse af institutters finansielle situation efter en væsentlig forringelse samt afviklingsplaner. Kravet vil imidlertid også følge af det kommende direktiv om genopretning og afvikling af kreditinstitutter m.v. (herefter "BRRD"), som blev færdigforhandlet i december 2013. BRRD indeholder til forskel fra CRD IV detaljerede regler om kravene til disse planer og indeholder desuden hjemmel til, at den europæiske banktilsynsmyndighed, EBA, skal udstede guidelines omkring indholdet af og kravene til genopretningsplaner. Da BRRD ikke er vedtaget endnu, er det hensigten, at kravet om genopretningsplaner gennemføres gradvist, og at det i første omgang kun er kravet om at institutter skal udarbejde genopretningsplaner i medfør af CRD IV, som gennemføres.

Lovforslaget indeholder derfor en hjemmel for Finanstilsynet til at udstede nærmere regler om kravene til genopretningsplaner. Det er hensigten, at disse supplerende regler vil blive udstedt i løbet af 2014 med henblik på, at de institutter, som bliver omfattet af de kommende regler som følge af BRRD, udarbejder genopretningsplaner i 2014. Herved tages der også højde for, at Det Systemiske Risikoråd skal have mulighed for at afgive en eventuel henstilling om proportionaliteten i forhold til mindre institutter. Det følger således af CRD IV. Indtil bekendtgørelsen er udstedt, er det tilstrækkeligt, at institutterne har en opdateret kapitalberedskabsplan.

4.11. Søjle II-krav

Realkreditrådet går ud fra, at den ændrede affattelse af § 124, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed indebærer, at Finanstilsynet ikke længere har adgang til at stille krav til kvaliteten af kapital til opfyldelse af søjle II-kravet, og Realkreditrådet undrer sig derfor over, at Finanstilsynet i vejledning til krav til kapitalen til opfyldelse af søjle II har anført, at vejledningen er udformet med henblik på også at finde anvendelse efter ikrafttræden af CRD IV/CRR.

Kommentar

Finanstilsynets mulighed for at stille krav til kvaliteten af kapital til opfyldelse af søjle II-kravet var ved en fejl ikke medtaget i det lovforslag, som blev sendt i høring. Det var ikke hensigten at ophæve Finanstilsynets mulighed for at stille krav til kvaliteten af kapital til opfyldelse af søjle II-kravet. Hjemlen vil derfor blive indsat igen.

4.12. Niveau 2-regulering

4.12.1. Niveau 2-regulering generelt

Dansk Aktionærforening anfører, at udviklingen i EU-reguleringen har medført, at Kommissionen får tillagt kompetence til at vedtage gennemførelsesmæssige og reguleringsmæssige tekniske standarder, og at det derfor er vigtigt, at ministeren eller Finanstilsynet får bemyndigelse til at udstede supplerende regler, der kan sikre forbindelsen mellem Kommissionens tekniske standarder og det danske regelværk.

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter har forståelse for, at Finanstilsynet ønsker en hurtig og smidig arbejdsproces i forbindelse med implementering af den uddybende regulering. De understreger dog, at de bemyndigelses hjemler, som lovforslaget indeholder, alene må udnyttes i det omfang, dette er nødvendigt for at gennemføre niveau 2-reguleringen. Desuden henviser Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter til, at Finanstilsynet bør tage konkret stilling til, hvilket reguleringsinstrument der vil være det rette i forbindelse med implementering af niveau 2-reguleringen eller udnyttelse af valgmuligheder heri. Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter finder således, at det ikke nødvendigvis altid vil være bekendtgørelsesformen, der er den rette, og at det i visse situationer kan tænkes, at det kan blive nødvendigt at lovgive. Uanset hvilket instrument der vælges, finder Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter det dog af afgørende betydning, at der sikres gennemsigtighed i regeludstedelsesprocessen, og at der sker inddragelse af relevante interessenter.

Realkreditforeningen anfører, at der er tale om særdeles brede hjemmelsformuleringer uden nærmere beskrivelse af, hvorledes hjemlerne forventes udnyttet. På den baggrund finder Realkreditforeningen, at det reelt er umuligt at kommentere på de foreslåede hjemler og opfordrer til, at lovforslaget udbygges med en i hvert fald minimal beskrivelse af den forventede udnyttelse, ligesom det bør fremgå, at hjemlerne alene må anvendes i forbindelse med gennemførelse af niveau 2-regulering. Realkreditforeningen finder det afgørende, at der ikke bliver tale om en overimplementering. Endelig fremhæver Realkreditforeningen, at de manglende beskrivelser af, hvordan hjemlerne påtænkes udnyttet, desuden indebærer, at inddragelse af interessenterne i den finansielle sektor bliver afgørende.

Realkreditrådet finder, at Finanstilsynet får for vide rammer til at fastsætte supplerende regler. Der henvises til, at der samlet set på 35 områder er givet Finanstilsynet adgang til at fastlægge nærmere regler, og at Finanstilsynets vide beføjelser også gælder i forhold til sanktionsbestemmelser. Realkreditrådet henviser til, at de vide rammer for Finanstilsynet til at fastlægge nærmere regler kun er sparsomt beskrevet i lovbemærkningerne, og at der dermed overlades et stort råderum til Finanstilsynet til at udstikke nærmere regler. Realkreditrådet anfører, at det i praksis betyder, at regelfastsættelsen i vidt omfang rykker væk fra det politiske forum, og at de finder dette skred i lovgivningsprocessen bekymrende og for virksomhederne retssikkerhedsmæssigt utilfredsstillende, at de skal drive virksomhed under et regelsæt, hvor store dele af rammerne fastlægges administrativt fra Finanstilsynets side. Realkreditrådet foreslår således, at man

i forhold til niveau 2-regulering venter med at fastlægge bemyndigelser til Finanstilsynet, til man kender reguleringernes indhold og ved, om reglerne udstedes som direktiv eller forordning.

Kommentar

I henhold til den politiske aftale om implementering af CRD IV m.v. tilrettes lovforslaget således, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at foretage de nødvendige tilpasninger af lovgivningen som følge af den uddybende EU-regulering. Når de udfyldende retsakter foreligger fra EU-Kommissionen, vil erhvervs- og vækstministeren drøfte med den finansielle forligskreds, hvordan de relevante tilpasninger af gældende dansk ret skal gennemføres.

4.12.2. Niveau 2-regulering – Indfasning af kapitalgrundlagskravene

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter henviser til, at forordningen (CRR) indeholder en række bemyndigelser til den kompetente myndighed i medlemslandene (i Danmark Finanstilsynet) til at træffe beslutning om regleres anvendelse, og at flere af disse beslutninger vil have en generelt normerende effekt for institutter i medlemslandet. Som eksempel angives, at Finanstilsynet skal træffe beslutning om overgangsordninger for forordningens kapitalgrundlagskrav og regler for fradrag i kapitalelementerne. Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter ser gerne, at Finanstilsynet anvender disse muligheder for overgangsbestemmelser fuldt ud og lægger vægt på, at Finanstilsynet også på forordningens område inddrager relevante interessenter, når der træffes beslutninger med en generelt normerende effekt.

Landsorganisationen i Danmark (LO) anfører, at de generelt mener, at implementeringen bør følge direktivet og ikke skærpe kravene til de danske kreditinstitutter udover, hvad der ligger i direktivet, medmindre det er begrundet i særlige danske forhold at gennemføre strengere krav på særlige områder. Det gælder både i forhold til indhold og indfasning af nye regler.

Realkreditrådet finder, at der er behov for en afklaring i lovudkastet af, hvordan Finanstilsynet vil ind- og udfase kapitalinstrumenter under de rammer, der er givet i forordningen herfor.

Kommentar

Lovforslaget indeholder ikke bestemmelser vedrørende ind- og udfasning (overgangsregler) af kapitalgrundlagskrav, kapitalgrundlagsinstrumenter samt fradrag heri, idet sådanne vil blive udstedt i bekendtgørelsesform med direkte hjemmel i CRR-forordningen.

Det er Finanstilsynets intention, at overgangsreglerne overordnet set skal fastsættes så lempeligt, som de i CRR-forordningen angivne rammer tilliggør og under hensyntagen til eventuelle henstillinger fra Det Systemiske Risikoråd. Der vil være undtagelser på områder, hvor dansk ret på nuværende tidspunkt stiller strengere krav end CRR-forordningen, og en overgangsordning dermed ikke giver mening. Ved udarbejdelse af over-

gangsregler vil Finanstilsynet, så vidt muligt inddrage relevante interessenter fra branchen.

4.12.3. Niveau 2-regulering – Sanktioner

Finansrådet, Lokale Pengeinstitutter og Realkreditrådet anfører, at lovforslaget indeholder en bemyndigelsesbestemmelse, der giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte regler om bødestraf ved overtrædelse af bestemmelser indeholdt i forordninger udstedt af EU-Kommissionen for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med. De finder det særdeles betænkeligt, at fastsættelse af sanktioner dermed kan ske uden parlamentarisk kontrol. Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter er opmærksomme på, at den tilsvarende hjemmel eksisterer i lov om værdipapirhandel m.v. Henset til den stigende EU-regulering mener de dog, at sanktionsfastsættelsen bør ske ved lov, eller som minimum af Erhvervs- og Vækstministeriet.

Kommentar

Udover – som Finansrådet, Lokale Pengeinstitutter og Realkreditrådet er opmærksomme på – at hjemlen er en pendant til den allerede gældende tilsvarende hjemmel i lov om værdipapirhandel m.v., er den foreslåede bestemmelse et supplement til den eksisterende hjemmel i § 373, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelser af regler udstedt i medfør af lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet kan således fastsætte regler om straf for overtrædelse af de bekendtgørelser, der udstedes med hjemmel i loven. Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til at fastsætte regler om straf for overtrædelser af forordninger udstedt af Kommissionen på tilsvarende vis. Det følger af EU-retten, at medlemsstaterne skal sikre, at overtrædelser af EU-regulering er effektiv, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Det skal understreges, at det ikke er Finanstilsynet eller Erhvervs- og Vækstministeriet, men politiet og anklagemyndigheden, der efterforsker en mulig overtrædelse og fører sagen ved domstolene i henhold til strafferetsplejen, og at det er de danske domstole, der afgør sagen.

4.13. Tilsynsforanstaltninger

4.13.1. Inddragelse af tilladelse

Realkreditrådet finder, at den nye affattelse af bestemmelsen i § 224 i lov om finansiel virksomhed om inddragelse af tilladelse har fået et større omfang end nødvendigt efter CRD IV. Realkreditrådet tænker især på muligheden af inddragelse af tilladelse ved manglende overholdelse af § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Realkreditrådet finder, at § 71, stk. 1, er meget bredt favnende og dækker et større område end artikel 67, stk. 1, litra d, i CRD IV, som henviser til ledelsesordninger efter artikel 74 i CRD IV. Bestemmelsen bør afgrænses, så den er i overensstemmelse med direktivet.

Realkreditrådet finder også, at der bør foretages en justering af § 225, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed. Det skal fremgå, at udgangspunktet er, at tilladelsen ikke inddrages for udstedere af RO'er, SDO'er og SDRO'er

i nedbrud, men alene begrænses. Udstederen kan fortsat agere som pengepolitisk modpart og foretage repoforretninger i Nationalbanken. En sådan justering vil sikre, at danske udstedere af RO'er, SDO'er og SDRO'er er markedskonforme med andre covered bonds udstedere i Europa. Med henblik på afsætning og rating af obligationerne er det væsentligt at følge markedsstandarder.

Kommentar

Det fremgår af bemærkningerne til § 224, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at forslaget til § 224 om inddragelse af tilladelse gennemfører artikel 18, litra f, i CRD IV, og at der ikke fandtes en tilsvarende bestemmelse i CRD1-3. Det er således formålet at ændre området for inddragelse af tilladelsen. Artikel 18, litra f, i CRD IV henviser til, at tilladelsen kan inddrages, såfremt instituttet overtræder en af bestemmelserne i artikel 67, stk. 1, litra d, i CRD IV. Artikel 67, stk. 1, litra d, henviser videre til artikel 74 i CRD IV, som også omhandler ledelsesordninger. Artikel 74, stk. 2, henviser til direktivets artikel 76-95, der omhandler en lang række af ledelsesordninger svarende til § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, der således ikke dækker et bredere område end CRD IV's.

Som nævnt henviser artikel 18, litra f, i CRD IV til artikel 67, stk. 1. Artikel 67 oplister i litra a-p, en lang række af situationer, hvor tilsynsmyndigheden er beføjet til at gribe ind. En række af disse situationer omhandler overtrædelse af forordningens regler. Artikel 18, litra f, henviser således til forordningens regler via artikel 67. Det ser dog ud til, at forslaget til ændring af § 224 ikke helt konsekvent henviser til forordningens bestemmelser. § 224 vil blive justeret således, at opremsningen svarer til artikel 67.

For så vidt angår ønsket om en justering af § 225, stk. 6, udelukker bestemmelsen ikke, at et realkreditinstitut kan opretholde tilladelsen i en længerevarende periode, såfremt de konkrete omstændigheder kræver dette. Hvorvidt udstederen kan agere pengepolitisk modpart og foretage repoforretninger i Danmarks Nationalbank, er ikke et lovgivningsanliggende.

4.13.2. Forslagets til § 344 b i lov om finansiel virksomhed – begrænsning af bestemmelsens anvendelsesområde

Realkreditforeningen angiver i sit høringsvar, at begrænsningen af bestemmelsens anvendelsesområde – nemlig regler i eller afledt af CRD IV/CRR – bør fremgå direkte af bestemmelsen, ligesom bemærkningerne er noget sparsomme og derfor foreslås udbygget. Realkreditrådet anfører i tråd hermed, at bestemmelsen positivt bør opregne, hvilke bestemmelser der er tale om, og ikke bare henviser til krav i loven, som er en følge af CRD IV eller CRR.

Kommentar

Det fremgår af udkastet til lovforslag, at § 344 b i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse ved overtrædelse af "kravene fastsat i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, der implementerer Europa-

Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV), eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR)”.

§ 344 b implementerer artikel 102 i CRD IV. Artikel 102 anfører, at myndighederne har de beføjelser, der følger af artikel 104, når det vurderes, at det er relevant at foretage de nødvendige foranstaltninger iht. artikel 102. Artikel 104 er dog ikke udtømmende, idet det fremgår, at de kompetente myndigheder ”mindst” skal have de beføjelser, der fremgår af bestemmelsen.

Det anses derfor ikke for hensigtsmæssigt at indsætte henvisninger i bestemmelsen til alle relevante bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, bestemmelser i bekendtgørelser udstedt i medfør heraf samt bestemmelser i CRR-forordningen, som anses for omfattet af denne formulering.

Det fremgår allerede af lovforslaget, at Finanstilsynet kan påbyde et institut at iværksætte de nødvendige foranstaltninger, hvor det vurderes sandsynligt, at instituttet inden for 12 måneder overtræder kravene i CRR eller CRD IV, som disse er implementeret i lov om finansiel virksomhed eller regler udstedt i medfør heraf. Det foreslås dog præciseret i bemærkningerne, at der bl.a. vil kunne være tale om beføjelser som nævnt i artikel 104 i CRD IV.

4.13.3. Dokumentation for sandsynligheden

Realkreditrådet anfører i deres høringsvar, at lovforslaget ikke beskriver, hvordan Finanstilsynet skal kunne dokumentere sandsynligheden for, at instituttet vil overtræde kravene i CRD IV eller CRR inden for de kommende 12 måneder, herunder en beskrivelse af hvilke sager der kan omfattes, samt hvilke kriterier der kan lægges vægt på.

Kommentar

Når offentlige myndigheder træffer afgørelser, vil disse være baseret på en skønsmæssig afvejning.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget til § 344 b i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet vil foretage sin vurdering på baggrund af Finanstilsynets erfaring og kendskab til det konkrete institut. Finanstilsynet overvåger løbende alle de virksomheder, som Finanstilsynet har under tilsyn, og hvis der i den forbindelse erfare, at der er sandsynlighed for en overtrædelse, vil § 344 b kunne anvendes på samme vis som § 350 anvendes i dag, dog således af § 344 b ikke alene går på instituttets opfyldelse af kapitalkravene. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at det eksempelvis kan være i relation til bestyrelsens eller direktionens sammensætning.

Bestemmelsen kan bl.a. tænkes anvendt, når der er en ikke uvæsentlig risiko for, at virksomheden på et senere tidspunkt ikke kan opfylde lovens kapitalkrav. Hvis et pengeinstitut har en høj eksponering på ejendomsmarkedet eller en høj udlånsvækst, vil Finanstilsynet således kunne påby-

de instituttet at foretage nærmere foranstaltninger, hvis tilsynet på baggrund af sin erfaring og sit kendskab til markedsforholdene og til det konkrete institut vurderer, at der er en ikke uvæsentlig risiko for, at instituttet inden for de følgende 12 måneder ikke vil kunne opfylde eksempelvis likviditets- eller governance-kravene, som disse følger af CRD IV eller CRR, herunder eksempelvis potentielle konflikter med §§ 70 og 71 i lov om finansiel virksomhed.

Der ses på baggrund af ovenstående at være et behov for en vis eksemplificering i bemærkningerne, så bestemmelsens anvendelsesområde og rækkevidde præciseres.

4.14. Offentliggørelse af administrative sanktioner

4.14.1. Offentliggørelsen generelt

Dansk Aktionærforening støtter forslaget og finder det rigtigt, at Finanstilsynet skal have pligt til at offentliggøre information om administrative sanktioner til både juridiske og fysiske personer. Offentliggørelse bidrager til at give en bedre viden om retstilstanden, og den kan forhåbentlig også virke præventivt.

Finansforbundet anfører, at man er klar over, at udvidelsen af offentliggørelsesregimet i § 354 e i lov om finansiel virksomhed er en direkte følge af EU's nye kapitalkravsregler. Imidlertid bør undtagelsesreglen i bestemmelsens stk. 3 ifølge Finansforbundet altid overvejes nøje. Offentliggørelse med navns nævnelse på baggrund af en administrativ sanktion vil for en person oftest være meget indgribende.

Advokatrådet påpeger, at der er retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved offentliggørelse af administrative sanktioner. Advokatrådet opfordrer til, at det overvejes at begrænse offentliggørelsespligten til endelige afgørelser, således at afgørelser, der kan appelleres, ikke skal offentliggøres.

Finansrådet mener, at når det foreslås at indføre en pligt for Finanstilsynet til at offentliggøre status og efterfølgende resultat, såfremt en afgørelse om administrative sanktioner givet for overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser, der implementerer CRD IV og i CRR, er indbragt for Erhvervsankenævnet eller domstolene, bør man ud fra en lighedsbetragtning indføre en tilsvarende pligt for Finanstilsynet til at offentliggøre, hvis en afgørelse er påklaget samt udfaldet af klagesagen i de sager, der offentliggøres i henhold til § 354 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Kommentar

Forslaget er en naturlig konsekvens af ønsket om at åbne mest muligt op for det arbejde, der pågår i Finanstilsynet. Det er til gavn for de finansielle forbrugere, som skal have det bedst mulige grundlag for at bedømme deres pengeinstitut. Den øgede grad af offentlighed generelt vil desuden være til gavn for virksomhederne, der får bedre mulighed for at indrette deres virksomhed i overensstemmelse med den praksis, der bliver offentliggjort, ligesom det kan have en præventiv effekt.

CRD IV's krav om offentliggørelse implementeres også for ikke-endelige afgørelser. Det er efter direktivet valgfrit. Denne tilgang er imidlertid valgt, da det er i overensstemmelse med Finanstilsynets gældende praksis for offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at så længe en afgørelse kan indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, vil den i princippet ikke være endelig. Da der i dansk ret ikke findes lovbestemte frister for indbringelse af sådanne sager for domstolene, vil det i praksis betyde, at hvis der vælges en tilgang, hvorefter Finanstilsynets påtaler og påbud efter bestemmelsen først kan offentliggøres, når de er endelige, vil stort set ingen afgørelser blive offentliggjort, da det alene vil omfatte de meget få sager, der efterfølgende indbringes for og afgøres af domstolene eller som følge af forældelsesfristen for at indbringe forholdet, skulle offentliggøres flere år efter det forhold, der er behandlet i afgørelsen, har fundet sted, når forældelsesfristen udløber. Sidstnævnte ville betyde, at de offentliggjorte afgørelser hovedsageligt kun vil have retshistorisk værdi og ikke skabe klarhed om anvendelse af gældende ret.

Implementeringen af direktivets krav om, at tilsynet skal offentliggøre, såfremt en afgørelse er påklaget samt udfaldet af klagesagen, udvides til også at omfatte de sager, der i dag offentliggøres i henhold til § 354 a, stk. 1. Ud fra en lighedsbetragtning tilpasses lovforslaget i overensstemmelse hermed.

4.14.2. Offentliggørelse af personoplysninger

Datatilsynet bemærker, at offentliggørelse af personoplysninger, herunder oplysninger om overtrædelser af lovgivningen, som udgangspunkt skal ske inden for rammerne af persondataloven. For så vidt angår forholdet mellem persondataloven og anden lovgivning henleder Datatilsynet opmærksomheden på § 2, stk. 1, i persondataloven og forarbejderne hertil. Det følger heraf, at persondataloven går forud for regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en dårligere retsstilling end persondataloven. Dette gælder dog ikke, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet. Finanstilsynet ses ikke at have taget stilling til, hvorvidt den påtænkte ordning med offentliggørelse af oplysninger om fysiske personer på tilsynets hjemmeside iagttager persondatalovens regler. Datatilsynet henstiller, at Finanstilsynet foretager en nærmere vurdering af, hvorvidt bestemmelserne om offentliggørelse af oplysninger er forenelig med persondataloven. Datatilsynet henleder i den forbindelse især opmærksomheden på §§ 5-9 i persondataloven. Såfremt der med offentliggørelsen er påtænkt en fravigelse af persondatalovens regler, skal Datatilsynet bemærke, at en fravigelse af persondataloven alene kan ske ved lov, og at det i givet fald skal fremgå af det pågældende lovforslag, at der tilsigtes en sådan fravigelse.

Kommentar

Forslaget opretholdes, dog således at lovens bemærkninger vedrørende offentliggørelse af administrative sanktioner tilrettes i overensstemmelse med Datatilsynets bemærkninger, så det tydeligt fremgår, at der med of-

fentliggørelsen er påtænkt en fravigelse af persondatalovens regler, som ikke strider imod databeskyttelsesdirektivet.

4.15. Administrative byrder

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter anfører, at opgørelsen af de administrative byrder for erhvervslivet ikke stemmer overens med de reelle konsekvenser af lovforslaget og de ændringer, der følger i bekendtgørelser og som følge af CRR.

Realkreditforeningen vurderer, at skønnet over administrative byrder for erhvervslivet afviger ganske betragteligt fra omfanget af de ekstra byrder, som institutterne selv forudser som følge af lovforslaget, og opfordrer til, at der i de almindelige bemærkninger tilføjes en beskrivelse af, hvordan man er kommet frem til de 2.000 timer for den samlede sektor.

Realkreditrådet anser ikke lovforslagets opgørelse af de administrative byrder for erhvervslivet som et fair bud på en sådan opgørelse. De bemærker, at opgørelsen af byrderne foretages under en række nærmere fastlagte principper, herunder at byrder, der følger af en forordning, ikke medregnes i opgørelsen. Realkreditrådet bemærker endvidere, at institutternes udarbejdelse af genopretningsplaner er udeladt.

Kommentar

Det er korrekt, at opgørelsen af administrative byrder for erhvervslivet foretages under en række nærmere fastlagte principper, som styres af Team Effektiv Regulering (TER) hos Erhvervsstyrelsen. En af TERs opgaver er at sikre, at nationale lovinitiativer ikke indeholder unødige administrative byrder, hvilket i praksis sker ved, at lovforslag indsendes til TER til analyse. Eventuelle byrder, der følger af en forordning, kan hverken ministeren eller TER fjerne eller begrænse, når forordningen først er vedtaget, da en forordning har direkte og umiddelbar virkning i Danmark. Disse byrder bliver derfor ikke opgjort i lovforslagene.

Derimod foretager EU-Kommissionen konsekvensanalyser af forslag til direktiver og forordninger, der offentliggøres sammen med forslagene, hvor medlemsstaterne og de berørte virksomheder bliver hørt. Det skete også i forbindelse med udarbejdelse af forslagene til CRD IV og CRR, hvor flere danske brancheorganisationer afgav hørings svar.

4.16. Begrænsninger på rentebetalinger på ansvarlig lånekapital

Finansrådet, Lokale Pengeinstitutter og Realkreditrådet mener, at henvisningen til ”ansvarlig kapital” i det sidste afsnit i bemærkningerne til § 125 b, stk. 7, bør udgå. Finansrådet, Lokale Pengeinstitutter og Realkreditrådet henviser til, at der ifølge bestemmelserne i CRR om supplerende kapital, jf. artikel 63 i CRR, ikke er krav om, at rentebetalinger på ansvarlig lånekapital, der medgår i den supplerende kapital, skal kunne begrænses – heller ikke hvis det sker på tilsynsmyndighedens foranledning.

Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter bemærker endvidere, at Finanstilsynet ikke kan kræve begrænsninger på rentebetalinger, i det omfang det-

te vil indebære misligholdelse fra instituttets side, jf. artikel 104, stk. 1, litra i, i CRD IV.

Kommentar

Efter de gældende regler i basiskapitalbekendtgørelsen skal ansvarlig lånekapital, der medregnes som supplerende kapital, indeholde en mulighed for, at betaling af renter kan udskydes, hvis basiskapitalen på forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet.

Dette krav opretholdes ikke for nye instrumenter, der under kapitalkravsforordningen udstedes med henblik på at skulle medregnes i den supplerende kapital. Der vil dog fortsat kunne være instrumenter, der medregnes i den supplerende kapital, og som indeholder en sådan renteudskydelsesmulighed.

Finanstilsynet kan efter de gældende regler påbyde, at betaling af renter udskydes på ansvarlig lånekapital indregnet i supplerende kapital, hvis basiskapitalen på forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet. Dette kan fortsat være relevant ved instrumenter, hvor denne mulighed er til stede. Finanstilsynet vil ikke påbyde begrænsning af rentebetaling på supplerende kapitalinstrumenter, hvor en sådan begrænsning vil udgøre misligholdelse.

Lovforslaget opretholdes, men bemærkningerne tilpasses, så det fremgår, at Finanstilsynet ikke vil kunne anvende beføjelsen til at påbyde begrænsninger på rentebetaling på ansvarlig lånekapital, hvis dette udgør misligholdelse.

4.17. Mulighed for at udstede aktiekapital uden stemmerettigheder i forenings-/fondsejede realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber

Dansk Aktionærforening anfører, at man forstår ideerne bag forslaget om at muliggøre udstedelse af aktiekapital uden stemmerettigheder i forenings-/fondsejede realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, men Dansk Aktionærforening finder det forkert at åbne for aktiekapital uden stemmerettigheder. Dansk Aktionærforening anfører, at al erfaring fra de seneste års dårlige udvikling i den finansielle sektor understreger behovet for, at ledelsen løbende stilles til ansvar, og at aktiekapital uden stemmerettigheder kan forstærke lukketheden og selvtilstrækkeligheden i en struktur med forenings-/fondseje.

Realkreditrådet ser positivt på, at der er givet et nyt instrument til kapitalfremskaffelse i de omdannede fonds- og foreningsejede realkreditinstitutter, som ikke er børsnoterede selskaber. Realkreditrådet henviser til, at det dog er væsentligt, at adgangen til at anvende stemmeløse aktier udvides til også at omfatte realkreditinstitutter, der er omdannede til aktieselskaber efter indkapslingsmodellen, og som ikke er børsnoterede. Dermed bliver der givet ens muligheder for alle de omdannede realkreditinstitutter.

Realkreditrådet peger desuden på, at der er behov for nogle præciseringer i forhold til repræsentationsret, mindretsaktionærer og indløsningsret. Realkreditrådet forudsætter således, at de stemmeløse aktier kan udstedes uden nogen form for repræsentationsret.

Endvidere angiver Realkreditrådet, at det vil være hensigtsmæssigt, at beskyttelsen af minoritetsaktionærer i selskabsloven ikke gælder for minoritetsaktionærer, hvis aktier er udstedt ud af en stemmeløs aktieklasser i henhold til den nye § 13, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Realkreditrådet finder således, at det bør være muligt gyldigt at indføre i selskabets vedtægter, at der ikke gælder nogen særlig minoritetsaktionærbeskyttelse. Realkreditrådet finder tillige, at det bør fremgå af lovforslaget, at selskabslovens regler om indløsningsret ikke skal gælde for stemmeløse aktier udstedt i henhold til lov om finansiel virksomhed, idet dette næppe vil være foreneligt med kapitalreglerne i CRR.

Endelig henviser Realkreditrådet til, at der i lovens bemærkninger bør være en afklaring af beregningen af udlodning i omdannede realkreditinstitutter, der ikke er børsnoterede.

Kommentar

Udgangspunktet er, at der ikke kan udstedes stemmeløse aktier, da det, jf. også Danmarks Aktionærforenings kommentarer, kan være forbundet med uhensigtsmæssigheder. Der gøres imidlertid en undtagelse med forenings-/fondsejede realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber.

Baggrunden for undtagelsen er, at visse institutter med anden selskabskonstruktion end aktieselskaber (gensidige selskaber, sparekasser og lignende) ifølge CRR kan medregne andre kapitalinstrumenter end aktier i den egentlige kernekapital. De hovedsageligt forenings-/fondsejede realkreditinstitutter i Danmark kan imidlertid ikke udstede disse instrumenter på grund af instituttets selskabskonstruktion som aktieselskab. Forslaget har til hensigt at muliggøre, at disse institutter kan anvende adgangen i CRR til at medregne aktier med forskellig udlodning.

Realkreditrådet foreslår, at ordningen udstrækkes til også at omfatte realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber efter indkapslingsmodellen, og som ikke er børsnoteret. Der vurderes ikke samme behov for denne adgang for disse institutter. De har allerede spredt ejerskab og kan udstede almindelige aktier, hvorfor de ikke har et behov for at udstede stemmeløse aktier.

Der er således tale om en afgrænset gruppe af institutter, der omfattes af forslaget. Det vil fortsat gælde som hovedregel, at deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmевærdi ikke kan finde sted for kreditinstitutter mv.

Realkreditrådet ønsker derudover, at der bør indføres en række undtagelser fra selskabsloven, for så vidt angår stemmeløse aktier. Forslaget er

alene rettet mod at undtage en snæver gruppe af institutter fra det generelle forbud i lov om finansiel virksomhed mod stemmeløse aktier for pengeinstitutter, realkreditinstitutter mv. Der ses således ikke grundlag for at ændre øvrige relevante love, herunder selskabsloven.

For så vidt angår Realkreditrådets forslag, om at der i lovens bemærkninger bør være en afklaring af beregningen af udlodning i omdannede realkreditinstitutter, der ikke er børsnoteret, så forventes det, at Kommissionen i en gennemførelsesmæssig teknisk standard vil fastsætte nærmere vilkår for at foretage differentieret udlodning, herunder kvantitative grænser for forskellen i udlodning mellem aktier med og uden stemmeret, både enkeltvist og for de to klasser samlet. Det forventes, at den gennemførelsesmæssige tekniske standard vil gælde såvel børsnoterede som ikke børsnoterede aktier. Der ventes ikke at blive fastsat en mulighed for, at der nationalt fastlægges særlige regler for eksempelvis ikke-børsnoterede aktier. Det vil blive præciseret i lovbemærkningerne, at Kommissionen vil komme med den tekniske standard, der fastsætter de nærmere vilkår for differentieret udlodning.

4.18. Skattemæssig behandling af gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt

Realkreditrådet, Finansrådet og Lokale Pengeinstitutter har med tilfredshed noteret, at problemstillingerne i den gældende skattelovgivning og de nye EU-krav i relation til hybrid instrumenter er adresseret i lovforslaget. Der er dog en uklar situation i relation til en nedskrivning og efterfølgende genopskrivning af den hybride kernekapital, der kan skabe usikkerhed og påvirke interessen for at rejse kapital gennem udstedelse af hybride kernekapitalinstrumenter. Organisationerne lægger vægt på, at der sikres en såvel kapitalmæssig som skattemæssig neutral behandling heraf, som bør også indgå i lovforslaget.

Kommentar

Skatteministeriet har givet tilsagn om at ville vurdere, om samspillet mellem de to lovområder giver grundlag for en justering af reglerne. Det er dog ikke muligt, at dette kan afklares inden fremsættelsen af lovforslaget, der sikrer rentefradragsretten på hybrid kernekapital.

4.19. Opsplitning af lov om finansiel virksomhed

Forsikring & Pension påpeger i deres høringssvar, at lov om finansiel virksomhed burde splittes op, så de regler, der er specifikke for forsikring og pension, placeres i en særskilt lov. Baggrunden for Forsikring & Pensions ønske er bl.a., at der findes en klar opdeling af reguleringen af kreditinstitutter og forsikringsvirksomhed på EU-niveau, hvilket ifølge Forsikring & Pension afspejler de store forskelle på at drive bank- og forsikringsvirksomhed.

Kommentar

I 2003 blev en stor del af de finansielle love slået sammen til en samlet lov om finansiel virksomhed af hensyn til regelforenkling på det finansielle område. Af hensyn til at det samlede overblik over den finansielle

lovgivning kan bevares, og fortsat have regelforenklings for øje, vurderes det mest hensigtsmæssigt at fortsætte den gældende retstilstand.

4.20. Finanstilsynets bestyrelse

4.20.1. Sammensætning af bestyrelsen, ekspertpanel og underudvalg

Finansrådet, Lokale Pengeinstitutter og Realkreditforeningen finder, at det kan være vanskeligt at finde kvalificerede medlemmer til bestyrelsen, som ikke er medlem af en bestyrelse i en finansiel virksomhed, men som samtidig har ledelseserfaring fra den finansielle sektor. Finansrådet, Lokale Pengeinstitutter og Realkreditforeningen anfører, at det kan overvejes at løse eventuelle habilitetsproblemstillinger konkret via de allerede gældende habilitetsregler.

Finansrådet, Lokale Pengeinstitutter, Dansk Erhverv og FSR - danske revisorer finder yderligere, at der i behandlingen og afgørelse af regnskabskontROLSager er behov for en særlig ekspertise, som ikke umiddelbart ses at være til stede i den foreslåede sammensætning af bestyrelsens medlemmer. Finansrådet, Lokale Pengeinstitutter og FSR - danske revisorer foreslår, at bestyrelsen ved behandling af regnskabskontROLSager bliver udvidet med eller bistået af særligt regnskabssagkyndige, f.eks. ved nedsættelse af et underudvalg.

FSR – danske revisorer og Dansk Erhverv foreslår, at det nuværende underudvalg til Det Finansielle Råd udvides og etableres som et særskilt regnskabsudvalg i tilknytning til bestyrelsen, bestående af regnskabseksperter med praktisk og teoretisk sagkundskab, som kan bidrage med bredt funderet praktisk input til sekretariatene i forbindelse med forberedelsen af regnskabskontROLSager.

Dansk Industri og Dansk Erhverv finder, at der bør skabes en større balance mellem medlemmerne fra den finansielle sektor og medlemmerne fra det øvrige erhvervsliv i lighed med sammensætningen i det nuværende Finansielle Råd. Dansk Industri og Dansk Erhverv foreslår konkret, at bestyrelsen øges med yderligere et medlem fra det øvrige erhvervsliv. Dansk Industri anfører, at behovet for at øge repræsentationen fra det øvrige erhvervsliv understreges af, at bestyrelsen bl.a. vil være kompetent til at træffe beslutninger i forbindelse med regnskabskontrollen for ikke-finansielle børsnoterede virksomheder samt træffe beslutninger om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger.

For Forsikring & Pension er det afgørende, at en ny bestyrelse og ekspertpanelet også har kompetencer på forsikrings- og pensionsområdet. Forsikring & Pension opfordrer endvidere til, at bestyrelsens sammensætning og virke bliver underlagt den samme regulering, som den der gælder for bestyrelser i de selskaber, som Finanstilsynet skal føre tilsyn med.

Dansk Aktionærforening finder det afgørende, at der i bestyrelsen også skal være et eller flere medlemmer, der kan bringe en særlig viden om

privatkunder i finansielle virksomheder og om private mindretsaktionærer i finansielle virksomheder ind i bestyrelsen for Finanstilsynet. Dansk Aktionærforening finder yderligere, at ekspertpanelet skal have sagkundskab i relation til ”private mindretsaktionærers forhold”.

Dansk Industri forstår lovbemærkningerne således, at der ikke vil ske en forringelse i bredden af ekspertpanelet i forhold til sammensætningen og bredden af det nuværende Finansielle Råd.

FSR – danske revisorer anfører yderligere, at det bør være et krav, at bestyrelsen skal anmode ekspertpanelet om bistand i konkrete tilsynssager. Det er ikke tilstrækkeligt, at ekspertpanelet inddrages efter bestyrelsens behov.

Kommentar

Med forslaget til sammensætningen af bestyrelsen er tilstedeværelsen af de fornødne sagkundskaber i bestyrelsen sikret, herunder den rette balance mellem bl.a. medlemmer fra den finansielle sektor og medlemmer fra det øvrige erhvervsliv. Forslaget giver endvidere bestyrelsen mulighed for at inddrage særlig ekspertsagkundskab i konkrete sager, hvis bestyrelsen vurderer, at det er relevant og nødvendigt af hensyn til at sikre et velfunderet beslutningsgrundlag.

Det er vigtigt af hensyn til bestyrelsens legitimitet og funktionsdygtighed, at der ikke på noget rimeligt grundlag kan stilles spørgsmålstejn ved bestyrelsesmedlemmernes uafhængighed af finansielle virksomheders interesser. Forslagets krav om, at medlemmerne af bestyrelsen ikke må være ansat i eller være bestyrelsesmedlem i finansielle virksomheder underlagt lov om finansiell virksomhed er derfor relevant og nødvendigt. Måtte der alligevel opstå eventuelle konkrete habilitetsproblemstillinger, vil disse så i fornødent tilstrækkeligt omfang kunne løses via de gældende habilitetsregler. Bestyrelsen vil i forretningsordenen kunne fastsætte nærmere regler om håndteringen af sådanne situationer.

For at sikre adgang til bred og indgående sagkundskab på det finansielle område skal bestyrelsen etablere et panel af eksperter, som samlet har særlig sagkundskab inden for det finansielle område, herunder pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, forbrugerforhold, kapitalmarkedsforhold, værdipapirhandel samt regnskabsforhold. For så vidt angår regnskabsforhold gælder det både finansielle og ikke-finansielle virksomheders forhold.

Bestyrelsen kan efter behov anmode om bistand fra panelet i forbindelse med behandlingen af konkrete tilsynssager, hvis bestyrelsen finder, at dette vil være relevant i forbindelse med behandlingen af en given sag. Bestyrelsen vil kunne anmode om bistand fra hele panelet og vil kunne indkalde enkelte medlemmer af ekspertpanelet til at deltage i bestyrelsens møder, dog uden stemmeret.

Sammensætningen af ekspertpanelet svarer i øvrigt til sammensætningen af de sagkyndige, der er udpeget i Det Finansielle Råd efter de nugældende regler herom i lov om finansiel virksomhed. Disse inddrages også alene efter behov.

Derudover fremgår det af bemærkningerne til forslaget, at bestyrelsen udover bistand fra ekspertpanelet kan vælge at lade sager forberede i underudvalg bestående af udvalgte medlemmer af ekspertpanelet og bestyrelsen. Som det fremhæves i bemærkningerne vil nedsættelse af underudvalg blandt andet kunne være særlig relevant i forbindelse med behandling af sager vedrørende regnskabsforhold. Mange af disse sager er af forholdsvis regnskabsteknisk karakter og med oprettelsen af et regnskabskyndigt underudvalg med bl.a. praktisk og teoretisk sagkundskab kan de mere regnskabstekniske aspekter af sagerne afklares inden selve forelæggelsen for bestyrelsen. Dette vil kunne bidrage til en optimeret behandling af sager om regnskabskontrol i bestyrelsen. Dette er i øvrigt foreslået med inspiration fra de nugældende regler om Det Finansielle Råd.

Endelig skal det bemærkes, at bestyrelsen og i øvrigt Finanstilsynet, i overensstemmelse med de gældende regler, jf. § 344, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, har mulighed for i særlige tilfælde at anvende fremmed ekspertbistand.